Uitgegeven No. 10, Groenteplein, Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Distrikten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar, Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4. In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds 7, doch waar al de stoffe van de Maandag Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot g Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal

*** *Prys 6d. per enkel Nommer.*

Published at No. 10, Greenmarket-square, Cape Town, every Monday and Thursday Mornings, and dispatched to th Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum or Rds 5 4; per Quarter.

*** Single Paper, 6 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. J. F. L. [illegible], [illegible]fontein; De Heeren Truter & Kuys, Burgersdorp; De Hr. P. J. Davidtz, Beaufort West; De Hr. Z. J. Muller, Prins Albert; De Hr. L. H. Goldschmidt, Calvinia; De Hr. Hend. Kleyn, Ca[illegible] on de [illegible] Ellis[illegible], Clanwilliam; De Hr. D. Vermoten, Colesberg; De Hr. A Arnholz, Ceres; De Hr. en Mr De Boer Mazier, Franschhoek; De Hr. J M Johnson, George; De Hr. M Noome, J[illegible] Graaff-Reinet; De Hr. V. Meyer, Es. Hartenbosch Mosselbaai; De Hr. M W Theunissen, Poesvastallei; De Hr. D. P. van Huyssteen, Hz, Knysna en Plettenbergsbaai; De Hr. B Wethmar Malmesbury; de Hr. A. Siemens, Pretoria; De Hr. G W B Wehmeyer, Langekloof; De Hr. A P Haupt, Paarl; De Hr. C Standerwick, Swellendam; De Hr. P Korsten, Stellenbosch; De Hr. E von Ludwig en Theron, Tulbagh; De [illegible] D A[illegible] [illegible], Richmond; De heer M V [illegible], Riversdale; De heer G Brehm, Uitenhage; De heer P J Pentz, Wellington; De heer C. Beck Worcester; De heer G de Kock, Wynberg; De heer [illegible] Bantom Fauresmith; De heer Hugh Tinneny, Hope Town; De heer C Bredell, Winburg; De heer J S de Villiers, Murraysburg; De heer F S Innes Namaqualand; De heer K. de Lint, Piketberg; Heer J Cornelius Somerset West. de Hr A F Schubart, Potchefstroom. De heer J A D Desvages, Willowmore, W S van Ryneveld, [illegible]Kroonstadt.

DEEL XLI. DONDERDAG, DEN 27 OCTOBER, 1870. No 3,626

PAARL.

Belangryke Verkooping

VAN KOSTBARE

Vaste en Losse

GOEDEREN.

DE Ondergeteekende, uithoofde van zyn voorgenomen bezoek naar de Oranje Vrystaat en de Diamantvelden, voor een onbepaalden tyd, heeft diensvolgens besloten zich vooraf van al zyn Vaste en Losse Goederen te ontdoen, en zal dus by publieke Veiling doen verkoopen

Op Vrydag, 9 Dec., 1870,

EN INDIEN NOODIG,

Den volgenden Dag.

Zyn alom welbekend vruchtbaar Stuk Vastgoed, gelegen naby de Paarlschen Watermolen, regtover Lady Grey's Brug, met het daaropstaande Woonhuis, van alle gemakken voorzien, benevens vier Huurhuizen, Negotie Winkel, Stal, een ruim Pakhuis en andere Buitenvertrekken, met loopend Water het geheele jaar door, beplant met allerlei soorten Vruchtboomen en cirka 15,000 Wynstokken, in volle dragt, (alle Hanepoot,) de geheele Oogst waarvan jaarlyks naar de stad per trein wordt verzonden tegen 3 tot 4 shillings per mand, zoodat de Kooper zich niet van Vatwerk behoeft te voorzien, indien hy geen Wyn wenscht te maken.

VOORTS:

Het HUISRAAD, bestaande uit Zit-, Eet-, en Slaapkamer Meubelen, alles naar den nieuwsten smaak. Porcelein, Glas- en Aardewerk, waaronder een Breakfast-, een Dinner- en een Theeserviés, Plettische Olie en Likeur Standers, Kandelaren, Geslepen Karaffen, Lampen, enz., enz.

EINDELYK

De Handelsvoorraad van zynen Negotie Winkel bestaande uit Fyne en Grove Negotie Goederen, zooals Koffy, Suiker, Ryst Thee, Zeep, Kaarsen enz., alsmede Fyne Goederen zooals Laken Flannel, Kassemier en andere Wollen Goederen, Kombaarsen, Dekens, Voerchitz Chitz, Kassa, Linnen, Geruit, Gekeperd, Broekengoed, Hemden, Doeken, Sjerpen, Boortjes, Tjaals, allerlei gemaakte kleederen—Heeren, Juffrouwen en Kinder Stevels en Schoenen, enz., te veel om te worden omschreven doch welke ten dage der verkooping zullen worden aangeboden.

JOHS DU TOIT, DE VILLIERS.

Paarl, 12 October, 1870.

P.S.—Alle Debiteuren worden vriendelyk verzocht hunne schulden te betalen uiterlyk vóór den 15 December, ter voorkoming van geregtelyke Stappen.

---

30 *Ezels*
20 *Merries*
10 *Jonge Paarden*
10 *Ry en Trekpaarden,*

ZULLEN verkocht worden ter plaatse van den Heer J. N. HAMMAN, Kiezenbosch, naby Malmesbury,

OP DINGSDAG,

DEN 1 NOVEMBER AANST.,

Zy zyn van het beste ras en in extra goede conditie, opgebragt door den Heer A. JURGENS.

P. J. MOSTERT.

Den 18 October 1870.

J. G. STEYTLER, Gz., Vendu-Afslager.

---

20 *Ezels.*
4 *Ry- en Trek Paarden,*

ZULLEN op DONDERDAG, den 3den November aanst., uit de Marktkraal te Wellington worden verkocht, zy zyn byna allen gedresseerd, van 4 tot 6 jaar oud, en in goede conditie.

T. STEYTLER.

J. G. STEYTLER, Vendu-Afslager.

---

25 Extra vette Slagt- en Trekossen (reeds present).

ZULLEN op MAANDAG den 31 October 1870, uit de Marktkraal te Wellington, 's Morgens om 10 Uur, publiek worden verkocht.

P. J. PENTZ, J.Fz., Afslager.

1000 vette Kaapsche en Merin Hamels
50 vette Kapater Bokken

ZULLEN op DINGSDAG, den 1sten November aanst., publiek worden verkocht aan Klapmuts Statie.

F. W. GALLAGHAR.

Wellington, 20 October, 1870.

P. J. PENTZ, J. F. zn., Afslager.

---

40 Extra Vette Slagt en Trek Ossen,
6 Ezels (Gedresseerd),
4 Ry en Trek Paarden,
3 Melk Koeijen.

ZULLEN op DINGSDAG, den 1 November aanst, publiek verkocht worden uit de Markt Kraal, te Wellington.

J J HENDRIKS.

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu Adms.

OSSEN! OSSEN!!

EENE PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

75 *Vette Slagt en Trek Ossen,*

Opgebragt door den Heer J. F. DU TOIT,

ZAL gehouden worden, op de Plaats "KLIPHEUVEL," District Malmesbury, van den Heer J. J. DE VILLIERS,

Op Vrydag, 4 Nov. 1870.

COLLISON, ZONEN, & Co.

Kaapstad, 26 October, 1870.

De Heer A. H. MOORREES, Afslager.

Mutual Hall.

DE DERDE LETTERKUNDIGE EN MUZIEKALE SOIREE, door Leden der "Vrye Protestantsche Kerk" zal gegeven worden in bovengenoemde Zaal, op DINGSDAG AVOND, den 1sten November.

McDonald, Busk, & Co.

Vestigen de aandacht van den Handel in het Algemeen op hunne laatste Invoeren, bestaande uit

Stapel en Fancy Manufacturen,

IN GROOTE VERSCHEIDENHEID, WAARONDER ZYN:

PUNJUMS in Wit Hemden Linnen, Baftas, Hemdengoed, Laken Linnen, Voerchits, Corduroys, Meubel en Belgisch Geruit, Derries, nieuwe Patroon Zomer Chitzen, Linnen Damast, Blouse Holland, Drills, Bedde Tyk, Waschdoek, Dekens, enz., enz., enz.

DOESKINS, Tweeds, Lakens, Kassemieren, Kassinetten, Flanellen, Coburgs en Alpaccas, Mans Hoeden in verscheidenheid,

HOEDJES EN HOEDJES GERAAMTEN, Bloemen, Kid Handschoenen, Zyden, Krip, Linten Muts Fronten, Gekleurde en Zwarte Naaizyde, Kleeden en Kleedstoffen, in verscheidenheid, Neteldoek, Llama, Tulle, Coutille Borstrokken, Stroohoeden, Overrok ken, Boordjes, Kamerdoek en andere Doeken, Kousenwaren in verscheidenheid, Puggaries, Breiding, Franjes, en andere Kleed Opmaaksels, enz., enz.

WOL-, GRAAN-, ZEIL- EN MEEL ZAKKEN, Heeren Pakken en Klaargemaakte Kleederen in verscheidenheid, Mans, Dames, en Kinderen Stevels, Tapytwerk, Wagen Zeildoek.

CONCERTINAS, Houten Pypen, Vuurslag Messen, Kandy Suiker, Parke's Wyngaard Graven, Atkinson's en Gossages Zeep, Compositie Kaarsen, Blaauw en Duim Blaauw, Rio Koffy, Natal Suiker, Chicorei, Souchong Thee, Staaf Lood, BRANDRAM'S ZWAVEL.

Brandram's Bloem van Zwavel voor Wyngaarden.

ALSMEDE VOORHANDEN:

HEIDELBERG EN CANGO TABAK.

McDONALD, BUSK, & Co.

ANGORA RAMMEN.

DE Ondergeteekenden zullen publiek laten verkoopen, na de Landbouw Tentoonstelling in de Kaapstad, op den 27sten October

30 Opregtgeteelde Ingevoerde Angora Rammen.

GOODLIFFE, SMART & SEARLE.

De Heeren R. D. JONES & Co., Afslagers.

N.B.—Libe aal Crediet zal aan Koopers worden gegeven.

Z. A. ASSOCIATIE.

VERKOOPING VAN

Zuivergeteelde Merino Schapen-jarige

In den Boedel van Wylen DR. HUTCHINSON.

OP DE TENTOONSTELLING

OP HEDEN, 27 DEZER,

ZULLEN WORDEN VERKOCHT

4 Ooyen en
4 Rammen

Afkomstig van de "Sir Lancelot" uit zuivergeteelde Dorien Ooyen.

☞ Het kan gemeld worden dat de Sir Lancelot Ram een voorname Sturgeon is, en de eerste prys behaald heeft op de Kaapsche Tentoonstelling in 1869.

C. A. DICKSON,
A. DENYSSEN, Sec.
Z. A. Associatie, } Executeuren,

Kaapstad, Kerkplein, 27 October, 1870.

TENDERS VOOR VRACHT.

DAAR er geene voldoende Tenders ontvangen zyn, zoo worden door de Ondergeteekenden

VERSCHE TENDERS

ingewacht tot AANST. MAANDAG, 31 October. 1870, op den middag, voor het vervoer van Tafelbaai naar Singapore van de RESTERENDE LADING van de Geabandonneerde Brik "APPOLLONIA," bestaande uit omtrent 125 TON GOEDEREN.

Verdere byzonderheden kunnen vernomen worden aan het Kantoor van

JUTA & Co., Agenten.

Zomer Goederen.

Myburgh & Co.

LANDEN NU

Ex K. M. BOOT "SAXON"

EEN GROOT EN VERSCHEIDEN ASSORTEMENT

Voor het saizoen geschikte Goederen,

ZOO ALS

Modekramery, Kousenwaren, Manchester en andere Stapel Goederen, Schoenen, enz.

Nieuwe Zomer Goederen.

DE HEEREN HAMILTON ROSS & Co.

HEBBEN juist ontvangen met de Stoomboot *Saxon*, 46 Pakaadjes Londensche en Manchester Goederen, bestaande in eene groote verscheidenheid nieuwigheden voor Dames en Kinderen Dragt; alsmede, Tapytwerk, Kousenwaren, Modekramery, Stevels, enz. enz

HAMILTON ROSS & CO.

Adderleystraat.

WOOD'S MAAI-MACHINES.

LEVICKS & SHERMAN

WENSCHEN aan hunne Vrienden in de Buitendistricten bekend te maken, dat zy eenige van deze beroemde Machines ingevoerd hebben, van PRECIES DEZELFDE SOORT als die welke op den grooten Maai-Wedstryd verleden jaar den Prys getrokken heeft, en zy zullen gaarne Orders voor dezelve ontvangen.

No 6, Adderleystraat tegenover het Spoorweg Station, Kaapstad.

Malmesbury Executeurs Kamer.

Zesde Jaarlijksche Verslag van Directeuren der Malmesbury Executeurs Kamer aan de Deelhebbers voorgelegd bij de Jaarlijksche Algemeene Vergadering, gehouden op WOENSDAG, den 19den October, 1870.

NEVENSGAANDE Rekening van Winst en Verlies toont aan een gros bedrag van £1,134 9s. 5d. aan Winsten, met inbegrip van £34 19s. 4½d., het Saldo dier Rekening overgebragt van het voorledene jaar.

Hiervan gaan af de Gewone Posten van Kosten van Administratie, Renten, enz., te zamen beloopende op £785 9s. 7d., insluitende eene somma van £77 15s. 4d. voor Reparatie, Belastingen en Assurantie van Gebouwen, welke ten gevolge van de bij uitstek zware regens gedurende dit jaar ondervonden, dubbel zoo veel beloopen als naar alle waarschijnlijkheid anderzins het geval zoude geweest zijn.

Van het netto beschikbare Saldo van £348 19s. 10d., stellen Directeuren voor, aan Dividenden à 6 percent., en als Renten op de Inlagen van Aandeelhouders ook à 6 percent. per jaar toe te kennen; voorts £67 3s. af te schrijven als tegen het Verlies op een Verband geleden, zoo als in het laatstledene Rapport vermeld; £20 van de Post voor voorloopige Kosten af te schrijven, welke post alsdan zal staan als met £28 10s. 5d. gedebiteerd, en welk Debet dan ook in het volgende jaar volkomen zal vernietigd worden, en eindelijk £100 bij de Reserve Fonds te voegen, en aldus die Rekening te verhoogen tot op £1,000, zijnde het volle bedrag bij de Acte van Overeenkomst bepaald, latende een Saldo van £5 13s. 10d. op het Credit van Winst en Verlies.

Bij deze Bijeenkomst treden af als Directeuren de Edele Heer F. L. C. BICCARD, M.D., en de Heeren F. A. J. LOUW en J. J. EATON; en als Auditeuren, de Heeren F. DE L. BICCARD, M.D., en B. WETHMAR, die allen herkiesbaar zijn.

(Get.) F. L. C. BICCARD, M.D., Voorzitter.

Rekening van Winst en Verlies, 3 October, 1870.

	£	s.	d.		£	s.	d.
Aan Kosten van Administratie ...	£345	8	8	Per Saldo van het vorige jaar overgebragt ...	£34	19	4½
„ Renten ...	287	5	7	„ Commissie, enz. ...	461	2	0½
„ Bezoldiging van Directeuren ...	75	0	0	„ Renten ...	456	1	3
„ Reparatie, Belastingen en Assurantie van Gebouwen ...	77	15	4	„ Huishuur ...	182	6	9
„ Aan Saldo ...	348	19	10				
	£1,134	9	5		£1,134	9	5
„ Dividenden ...	£48	0	0	„ Saldo afgebragt ...	£348	19	10
„ Renten op Inlagen van Aandeelhouders ...	108	3	0				
„ Verband afgeschreven ...	67	3	0				
„ Voorloopige Kosten ...	20	0	0				
„ Reserve Fonds ...	100	0	0				
„ Saldo ...	5	13	10				
	£348	19	10	„ Saldo ...	£5	13	10

Wij Ondergeteekenden certificeren den bovenstaanden Staat als waar en correct, en conform de Rekeningen door ons geauditeerd.

(Get.) B. WETHMAR,
F. DE L. BICCARD, } Auditeuren.

Malmesbury Executeurs Kamer, 15 October, 1870.

Aan Landbouwers en Anderen.

DE HEER L. P. CAUVIN zal op de Landbouw Tentoonstelling verkoopen, op

Heden, 27 dezer,

HET VOLGENDE

Ex "Queen of the Seas"

VAN NEW YORK,

Een Buckeye Maai-Machine, met harken &c. compleet
15 Dozyn Hooi Vorken met extra Tanden
13 YZEREN FORCE en HEF POMPEN, verschillende grootten, van de Fabriek van de Heeren COWRING, & Co., New York.

Ter bezigtiging aan het Vendu Kantoor, Darlingestraat.

DE KAAP DE GOEDE HOOP

Landbouw Genootschaps

OCTOBER TENTOONSTELLING.

DE JAARLIJKSCHE TENTOONSTELLING van het Kaap de Goede Hoop Landbouw Genootschap zal gehouden worden in de GOUVERNEMENTS TUINEN, KAAPSTAD,

Op Heden, 27 October.

Prijslijsten kan men bekomen ten Kantore van het Genootschap, in de Mutual Gebouwen.

Ten einde verwarring en teleurstelling voor te komen, worden alle Personen, die voornemens zijn Tentoonstellers te worden van Vee, Paarden, Schapen, Bloemen, enz., enz., bijzonder verzocht, hunne opgaven te voltooijen voor WOENSDAG, 26 dezer, en zorgvuldig de Prijslijsten en Bepalingen der Tentoonstelling na te gaan, ter vermijding van fouten in hunne opgaven. Nakoming van deze Bepalingen zal grootelijks de bezigheden der Tentoonstelling vergemakkelijken en fouten in de rekeningen beletten. Kaartjes zullen verschaft worden voor de ten toon te stellen artikelen, en mededingers worden verzocht, te zorgen dat alle Artikelen de regte Kaartjes aangehecht krijgen, anders zullen zij niet in aanmerking komen bij de Regters.

De Ingangen voor Vee en Produkten zijn aan den weg tusschen het Gouvernements Huis en de Maçonnieke Loge, in Bouquetstraat, en van het boveneinde der Gouvernements Tuinen langs de Hoofdlaan tot de Poorten van de Werf der Tentoonstelling.

Prijs Lijst.—Vee Departement.

In alle klassen, by welke de ouderdom bepaald wordt, gelieven de Tentoonstellers opgave te doen op hunne Kaartjes, en in hunne Opgaafbrieven, van den juisten geboortedag, indien bekend. Het is ook noodzakelyk dat de Geslachtregisters van Paarden en Vee, mededingende naar eenigen Prys in eene byzondere klasse, worden ingesloten met den Brief, den Prys waarnaar men dingt vermeldende.

En ter voorkoming van ongelukken, wordt byzonder verzocht dat de Eigenaren van de Bullen, naar de Tentoonstelling gezonden, de Dieren laten voorzien van *Neusringen.*

Het Publiek zal Toegang krygen tot de Tentoonstelling om 12 uur, en de Tentoonstelling zal ten 4 ure gesloten worden.

Bezoekers zullen binnen gelaten worden door de Tuinen van de Goede Hope Loge, en den beneden toegang in den Middenwandelweg van de Tuinen.

VOORWAARDEN VAN TOEGANG:

Van 12 tot 2 uur .. .. 2s.
Van 2 tot 4 uur .. .. 1s.

Leden worden toegelaten zonder eenige betaling, op de vertoning van hunne Kaartjes bij den Ingang. Kaartjes voor Non-Inteekenaren kan men bekomen ten Kantore van het Genootschap, in de Publieke Bibliotheek, de Koopmans Beurs, bij de Heeren J. L. PHILIP, J. HEYNES, C. MARTIN, J. C. JUTA en L. S. LONG.

Op last,
R. LE SUEUR, Waarn. Secretaris.

Het Zinkend Fonds.

DE Commissarissen voor het administreeren van het Zinkend Fonds geven by deze kennis, dat zy bereid zyn £5000 voort te schieten (in sommen van van niet minder dan £300), op voldoende Securiteit van Vastgoed in deze Kolonie, tegen Zes per Cent renten.

Geen voorschot zal gedaan worden boven de helft der waarde van het Land, welke men voornemens is een gedeelte te doen uitmaken van de securiteit, afgescheiden van de waarde van eenige Gebouwen op hetzelve; zoodanige waardeering te worden gemaakt door den gezworen Waardeerder van den meester van het Hooge Geregtshof, afzonderlyk specificeerende de uitgestrektheid en waarde van het Land, en de beschryving en waarde der Gebouwen.

Aanzoeken, geaddresseerde aan den Secretaris, (per brief alleen), met de vereischte byzonderheden, zullen ontvangen worden tot den 6den December aanst.

J. G. CLOETE,
Sec. van Zinkend Fonds.

Thesaurie, Kaapstad,
22 October, 1870.

Kantoor van den Baljuw,
21 Oct. 1870.

IN Executie van Gewysden van het Oostelyke Distrikts Hof, zal de volgende Verkooping plaats hebben,—namelyk:

AFDEELING CALEDON,

J. W. MOORREES, vs. JACOBUS P. LE ROUX

Op Dingsdag, den 8sten November, 1870, 's morgens om 10 ure, op het dorp Stanford, van 4 Varkens, 1 Koe, 1 Kalf, Huisraad, Keukengereedschap, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw

Aan Ouders en Voogden

JONGELINGEN van Buiten, die naar de stad gezonden worden om in het eene of andere van te worden opgeleid, kunnen in eene respectabele Familie als kostgangers worden opgenomen.—Zy zullen als leden van het gezin behandeld worden en op hun gedrag zal behoorlyk acht worden geslagen.—Adres aan het Kantoor van dit Blad.

R. M. ROSS

LANDT NU EX "FALCON:"

KAAPSCHE SIKKELS, in drie grootten
SEISSEN EN STELEN
TUIN SCHOFFELS
WYNGAARD SCHOFFELS
DRAAGBARE HOENDER HEININGS.

ALSMEDE,

VERDEREN VOORRAAD VAN DE BESTE

Bloem van Zwavel

Voor Wyngaarden, in kleine en groote Vaten.

Strandstraat, Kaapstad.

Malmesburysche Afdeelingsraad.

TENDERS VOOR AMOSKUIL EN REMHOOGTE TOL.

TENDERS zullen worden ingewacht door den Ondergeteekende, tot MAANDAG, den 14den November aanst., voor de Pacht van de Inkomsten van bovengemelde Tol, voor het jaar 1871.

De Pachter wordt verwacht de Tolhuizen in goede reparatie te houden op eigene kosten, gedurende den tyd van zyne Pacht.

Elke Tender moet vergezeld gaan van eene schriftelyke verklaring, onderteekend door twee Personen, die zich verbinden om Borgen te worden voor de behoorlyke uitvoering van het kontrakt, in geval hetzelve wordt aangenomen.

Verdere byzonderheden zyn te vernemen by den Ondergeteekende.

GEO. G. RAINIER, Secretaris.

Kantoor van den Afdeelingsraad,
Malmesbury, 24 Oct., 1870.

Wellingtonsche Bank.

BERIGT AAN DEELHEBBERS.

EENE Speciale Algemeene Vergadering van Deelhebbers zal gehouden worden op

DONDERDAG,

DEN 24sten NOVEMBER, EERSTKOMENDE

TEN 11 URE PRECIES,

In het Marktgebouw alhier, ten einde:

1. Art 7, der Acte van Overeenkomst te veranderen, in zoo verre, waardoor het eene Pond Sterling op elk Aandeel, zynde het depositum hetwelk tot een Reserve Fonds is afgezonderd, worde gebragt van Reserve Fonds naar Kapitaal, waardoor Kapitaal dus met £4000 worde vermeerderd, en Reserve Fonds £4000 minder wordt.

2. De Acte van Overeenkomst dezer Bank zoodanig te veranderen, waardoor aan Directeuren de magt worde gegeven om 1000 Aandeelen dezer Bank van tyd tot tyd te koopen en dezelve te vernietigen, waardoor het thans bestaande 4000 Aandeelen, worde verminderd tot 300.—En eindelyk een Directeur te kiezen in plaats van den Heer B. P. J. MARCHAND, die bedankt heeft.

Op last van Directeuren,
A. W. LOUW, Jz., Kassier.

7 Wellington, Oct. 1870.

Kennisgeving.

Afdeelingsraad, Paarl.

PERSONEN die achterstallig zyn met de betaling van belastingen, verschuldigd op den 1sten Mei en den 1sten Juny laatstleden, voor Hoofd en Afdeelings Wegen en Spoorweg Onderwaarborg einden, respectivelyk worden by dezen aangezocht, om eene betaling derzelve binnen eene maand na heden, daar na dien tyd geregtelyke Stappen zullen genomen worden, tegen allen die in gebreke blyven. Geene ander Kennisgeving moet verwacht worden met betrekking tot deze Belastingen.

Personen die achterstellig zyn met de betaling van Belastingen verschuldigd vóór 1870, worden ook by dezen herinnerd om eene spoedige vereffening te maken.

J. N. P. de VILLIERS, Sec.

Kantoor van den Afdeelingsraad,
Paarl, 20 October, 1870.

Let Wel.

DE Ondergeteekende door de groote aanvraag voor gelooide Vellen, wenschende zyne Looijery sterker te dryven, maakt hy dezen aan de Ingezetenen van het Zandveld, Onder Olifantsrivier, Piquetberg, Achter Zandveld en verder bekend, dat hy inkoopt Ossen, Bokken en Schaapsvellen, en ook Suikerbosch en Doornboom Bast, en ook Vellen, als ook Bast voor gelooide Vellen in Ruil aanneemt.

G. E. SMIT, Jr.

Kleinvallei, 18 October 1870.

Algemeen Agent.

DE HEER I. C. J. VAN ELLEWEE wenscht het geëerd publiek bekend te maken, dat hy de bovenstaande Bezigheid te dezer plaatse geopend heeft, alwaar alle zaken, aan hem toevertrouwd, met den meesten spoed en naauwkeurigheid zullen ten uitvoer gebragt worden.

Franschhoek, 14 October, 1870.

Westelyke Provincie Bank.

PAARL

Nominaal Kapitaal,	...	...	£50,000
Opbetaald Kapitaal,	...	...	30,000
Reserve Fonds,	...	...	10,000

Directeuren.

Wel-Ed. Hr. J. R. ZEEDERBERG, M.D. Voorzitter
— C. C. A. de VILLIERS,
— ABR. BOS. de VILLIERS,
— J. D. BOSMAN,
— A. J. LOUW.
— A. J. BECKER,
— P. de V. MOLL.

DE Bank geeft Renten op vaste Deposita, als volgt,

3 Maanden en daarboven,		... 3	percent.
6	"	... 3½	—
12	"	... 4½	—

Directeuren vaceren Dingsdags en Vrydags, 's morgens 10 ure, om over Applicaties voor Disconto te beslissen.

B. P. du PLESSIS Kassier.

OVERLEDEN te Brinksburg, Somerset West, op den 25sten October, onze geliefde Zuster JOHANNA ...NK, waarvan by deze kennis wordt gegeven aan Familie en Vrienden.

Het stoffelyk overschot zal ter aarde besteld worden HEDEN NAMIDDAG.

J. BRINK.

Kaapstad & Wellington Spoorweg

TYDTAFEL.

Van en na den 1sten, en tot nader Kennisgeving.

	Passagiers en Goederen. 1	dito en dito Goederen. 2
HEEN.		
Vertrek van Kaapstad,...	7·16	3·40
" Zoutrivier,...	7.25	3·50
" D'Urban Weg	7·53	4·20
" Eersterivier...	8·21	4·52
" Stellenbosch...	8·51	5·23
" Klapmuts ...	9·23	5·57
" de Paarl	9·46	6·20
" Lady Grey Brug	9·54	6·28
Aankomst te Wellington...	10·13	6·47
TERUG.		
Vertrek van Wellington ...	6·30	3·0
" Lady Grey Brug	6·48	3·18
" de Paarl ...	6·58	3·28
" Klapmuts ...	7·21	3·51
" Stellenbosch...	7·55	4·25
" Eersterivier...	8·26	4·56
" D'Urban Weg	8·54	5·24
" Zoutrivier	9·18	5·50
Aankomst te Kaapstad ...	9·26	6·0

JAMES DELL,
Agerende Treinbestierder.

MAANSVERANDERINGEN.

Oct. 31.—Eerste Kwartier, 9u. 15m. voormiddags

DE

Zuid-Afrikaan

Kaapstad, den 27 Oct., 1870.

DE LANDBOUWTENTOONSTELLING.

WY herinneren onze lezers er aan, dat heden deze tentoonstelling zal worden gehouden. Men verwacht, dat deze misschein die van vorige jaren zal overtreffen. Voorzeker zal de tentoonstelling druk bezocht worden, vooral ook door de ouderlingen, die thans in de stad zyn, om de Synodale Vergadering by te wonen. Wy hopen, dat deze tentoonstelling een nieuwen spoorslag zal geven aan den landbouw in onze Kolonie.

DE SYNODE.

Di. Burgers en Kotze zitting gegeven.

De hoop die wy in onze laatste uitgave uitspraken, dat de Synode eindelyk eens wysheid zoude leeren, en voor de Burgerlyke Regtbank zoude bukken, is, gelukkig, eenigermate vervuld. Dingsdag namiddag besloot de vergadering, ofschoon met slechts eene geringe meerderheid, om het kerkelyk vonnis tegen Ds. Burgers te herroepen, en gisteren werd een voorstel, in gelyken geest, ten opzigte van Ds. Kotzé aangenomen. Ofschoon de aanname van deze voorstellen ons niet in alle opzigten heeft bevredigd, daar wy het altyd met den waardigen en geachten oudsten predikant der Kaapstad, en de andere gematigde leden der Synode eens waren, dat er, waar geen vonnis was, niets te herroepen viel, zoo achten wy het toch een geluk voor de kerk dat aan den schandelyken staat van verwarring, waarin zy in de laatste jaren heeft verkeerd, een einde is gemaakt. Het volgende is het rapport der verrigtingen sedert Maandag:—

MAANDAG, 24 OCTOBER.

De vergadering werd kort na tien ure geopend door den predikant van Riversdale, met gebed.

De notulen der vorige vergadering werden gelezen en goedgekeurd.

De ouderling van Heidelberg, die het eerst het woord nam, zeide, dat het beter was zich te verootmoedigen, en aan de leeraren van Hanover en Darling zitting te verleenen. Men had hier volstrekt niet met eene vrye kerk te doen. Zoo men thans geen einde maakt aan de zaak, zoude zulks alleen tot verwarring aanleiding geven.

De ouderling van Riebeek West hoopte, dat men als mannen zoude handelen, en dat men deze gewigtige zaak niet als kinderspel zoude behandelen. Voor drie jaren was hy er zelf voor geweest, om de Synode te verdagen, opdat men meer licht zoude krygen. Men had thans genoeg tyd gehad, om de zaak te overwegen.

De ouderling van Sutherland gevoelde zich genoopt, om ook iets te zeggen. Hy sprak ten gunste van het voorstel van Ds. Steytler. Men moest getrouw zyn aan het woord van God; en tegelykertyd met voorzigtigheid te werk gaan. Hy achtte het het best, de zaken naar de Ringen te refereren. Het Hoog Geregtshof had alleen met tydelyke regten te maken, niet met de geestelyke magt, die der kerk door haren Koning was gegeven. Men moest standvastig en getrouw blyven aan de roeping Gods.

Ds. Van Velden zeide, dat men in de afgeloopene week reeds vyf dagen had gezeten, en dat men niets had geprofiteerd. Men geraakte van de eene verwarring in de andere. Wat moest hy zeggen, als syne gemeente hem vroeg, wat hy had uitgevoerd? De kosten der leden werden bestreden uit het Synodale fonds, en dit fonds was byeengebragt door de verschillende gemeenten. Men zoude vragen, wat er met al dat geld gedaan wordt. Vyf dagen lang had men, tot sprekers ergernis, gesproken over eene zaak, waar geene zaak was. In 1867 was het de tyd geweest, om aan de predikanten van Darling en Hanover te zeggen: "Wy kennen je niet, met je Order of Court." Toen had men moeten stemmen, of men die predikanten zitting zoude verleenen, of niet. Het scheen niet, dat er in die drie jaren veel licht was gekomen, ten minste in de verstanden. Hy wist niet, hoe het mogelyk was, dat een eerlyk man op die manier kon voortgaan. Er waren thans vyf voorstellen ter tafel gelegd; nog drie andere waren daarby gekomen. Spreker had zich echter niet verwaardigd, ze te lezen. Hy had zyn besluit reeds lang genomen. Men behoorde thans met de eigenlyke bezigheden voort te gaan, die hen ook nog wel eenige weken zouden bezig houden.

Ds. McGregor zeide, dat spreker geen regt had, om de leden de les te lezen.

Ds. Van Velden vroeg, wie hem zou beletten te spreken, wanneer hy het noodig achtte. Hy wilde geen complimenten verdragen, en hy was geen kind, dat pas was aangewaaid.

Professor Hofmeyr had eene motie van order. Zoo die doorging, was er geen voorstel meer noodig. Hy zoude thans resumeren wat hy Zaturdag had gezegd. Hoe meer hy nadacht, des te meer kwam hy tot de overtuiging, dat hy gelyk had. De Geheime Raad had hen bepaald in de onzekerheid gelaten. Het was een zaak van het hoogst gewigt, die niet alleen betrekking had op deze kerk, maar op alle vrye kerken in het Britsche ryk. Het was iets ongehoords, dat iemand door een Burgerlyk Hof ook in zyn geestelyke regten hersteld werd. Er kon wel een Jood, Heiden, of Atheist op de regtbank zitten, die dan zoude moeten beslissen, wie het Evangelie zoude moeten verkondigen, wie het Sacrament zoude bedienen. Indien de Geheime Raad zich daarover duidelyk had uitgesproken, en bepaald had verklaard, dat de geschorste leeraar ook in zyn geestelyke regten was hersteld, dan zoude alles duidelyk en helder zyn, en dan zou de Synode zich aan minachting van het hof schuldig maken, indien zy hun zitting weigerde. Spreker voer daarop uit tegen de handelwyze van Ds. Burgers. De kerk had eene groote fout begaan in de Loedolffszaak. Hierdoor had men een wenk van God bekomen. De Kerk was plotseling de schrik om het hart geslagen, omdat het Hooge Geregtshof zich met hare zaken ging bemoeyen. Het Hof had verklaard, dat de Vrystaatsche broederen geen regt van zitting hadden in deze Synode. Men was gevlugt, waar geen vyand aanwezig was. Er bestond nog zoo iets als vrees voor de regtbank. Iedereen moest voor zich zelven oordeelen. Regters waren feilbare menschen. De kerk had door die zaak veel geleerd.

Dr Heyns: Is dit eene motie van orde.

Professor Hofmeyr las toen de motie, welke luidde als volgt:

"Aangezien het voor deze vergadering van het hoogste gewigt is, te weten of de uitspraak van den Geheimen Raad in de Burgerzaak eene herstelling is door de Regtbank van den geschorsten predikant van Hanover in zyn geestelyk ambt, en de uitspraak zelve dit in het onzekere laat:

Zoo acht de vergadering, dat het oogenblik om over den eisch van den predikant van Hanover te beslissen nog niet is gekomen en besluit met hare werk aamheden voort te gaan."

Spreker verwees de vergadering vervolgens naar eene uitspraak van drie regters in Schotland in eene zaak, die, zyns inziens, van gelyken aard was, als de onderhavige. Hy herhaalde, dat men veel van God had geleerd door de Loedolffszaak. De broeders van den Vrystaat, die in Christus met de kerk waren verbonden, hadden gevraagd, om te worden opgenomen in de Synode. Spreker zag niet in, hoe men dit beletten kon volgens de wet des lands. In de Synode van de Schotsche Kerk had men steeds mannen uit Holland de zitting verleend. Het Concilie van Nicea bevatte ook leden uit verschillende landen. De predikant van Hanover zou zeggen, indien hem zitting werd geweigerd:—"Gy hebt my gekrenkt, ik ga naar het Hooge Geregtshof." Wanneer hy dan terugkwam met een bevel om hem zitting te verleenen, dan wist men wat te doen. Zoo hy echter niet opstond, dan zoude de Synode aan de regtbank kunnen vragen om tusschen beide te komen. Op deze wyze kon men een duidelyk inzigt in de zaak krygen.

Dr. Hofmeyr secondeerde de motie van orde.

Dr. Robertson wist, dat vele geachte broeders van hem in gevoelen zouden verschillen. De Geheime Raad en het Hooge Geregtshof hadden, wel is waar, niet gezegd, dat zy den predikant van Hanover in hun midden moesten ontvangen; maar zy hadden verklaard, dat de Synode had gedwaald, door niet overeenkomstig hare eigene wetten te handelen, en zy hadden het aan haar overgelaten, om op nieuw te beginnen. Niemand wist beter, dan spreker zelf, hoe de Ordonnantie in de wereld was gekomen. In 1837 had de Synode met vele moeijelykheden te kampen. De door de regering aangestelde Commissarissen Politiek maakten het der Synode zoo lastig door hunne bemoeijingen, dat de kerk zich genoodzaakt achtte, om daaraan een einde te maken. Spreker had toen een onderhoud gehad met Sir George Napier, den toenmaligen Gouverneur, en Kolonel Bell, den toenmaligen Kolonialen Secretaris. De laatste had hem gezegd, met andere predikanten te gaan raadplegen, en zoowel de Gouverneur als de Koloniale Secretaris, hadden verklaard, dat zy al het mogelyke zouden doen, om de kerk van de boeijen der burgerlyke bemoeijenis te bevryden. Zy waren beiden Schotten, en dus wel bekend met de beginselen van het Presbyterianisme. Spreker wees vervolgens op de vryheden, die der kerk ten gevolge daarvan waren geschonken, en kolonel Bell had hem verzocht, om, indien de kerkwetten zulks toelieten, te worden heilig verklaard als een bevryder der kerk. Men zeide, dat men geen regtsgeleerde noodig had, om de kerkelyke wetten te verklaren; maar spreker beweerde, dat men van zulk een persoon veel inlichting konde verkrygen. In 1837 had men van een zoodanig persoon veel nut gehad. De Synode had ook in lateren tyd dikwyls regtsgeleerden geraadpleegd. Hy hoopte, dat men de zaak zoo spoedig mogelyk ten einde zou brengen. De Moderator was dikwyls de raadgever der Synode geweest. Het zoude spreker dus verblyden, als Zyn Eerw. zyn gevoelen omtrent de zaak wilde uiten, en ten dien einde den voorzitterstoel aan den Assessor wilde afstaan.

Dr. Heyns zeide, dat zulks in stryd was met de reglementen.

Dr. Robertson ging daarop voort, en zeide, dat deze zaak geheel verschilde van de Schotsche zaken. De geheele behandeling der zaak van Ds. Burgers was ongeregeld geweest. De Burgerlyke Regtbank had dientengevolge de uitspraak der kerk vernietigd, en het aan de Synode overgelaten, om, naar bevind van zaken, te werk te gaan, en op nieuw te beginnen. Spreker had zyn geheele gevoelen omtrent de zaak op schrift gesteld en zoude dit aan de vergadering voorlezen. Hy las daarop het volgende voor:—

Het is buiten allen twyfel, dat het groote Hoofd der Kerk, onze gezegende Verlosser, het aan Zyne dienaars heeft opgedragen, zyne gemeente op aarde te regeren. Dit moet geschieden naar de wetten en bepalingen in Zyn woord voorgeschreven; en van de wyze waarop Zyne dienaars zich van hunnen pligt kwyten, moeten zy eens aan Hem, den oversten Herder rekenschap geven.

Eéne dan van de wetten die Hy door den grooten apostel aan Zyne kerk gegeven heeft, luidt aldus: "Laat alle dingen eerlyk en met orde geschieden." De groote vraag nu voor ons, als kerkvergadering, is: *Hebben wy naar dezen grondregel gehandeld?* Ik meen van neen. Wy hebben ons beyverd om de zuiverheid der leer te handhaven, en degenen die wy voor ketters hielden naar het voorschrift in ons wetboek—ik bedoel het Woord van God—te verwerpen. *Onze God echter is geen God van verwarring.* Ik houd nog staande, dat wy in onzen yver zonder genoegzame overdenking, en alzoo niet naar de wetten, die wy onszelven voorgeschreven hadden, gehandeld hebben. Bezwaren tegen leeraren moeten immers, naar de duidelyke verklaring onzer wetten, eerst in de Ringsvergadering behandeld worden; en de voornaamste grond waarop de burgerlyke geregtshoven uitspraak tegen de Synode gedaan hebben, is, dat wy in stryd met onze eigene bepalingen gehandeld hebben. Wat ook de beteekenis zy van het 7de artikel onzer kerkwetten, waaraan velen zoo groote waarde hechten, het is ontegensprekelyk, dat de geest zoowel als de letter onzer wetten en bepalingen is, dat alle bezwaren tegen de leer, de ambtsbediening of den wandel van predikanten ter eerster instantie by de Ringsvergadering dienen moeten. En dit is een van de grondregelen van alle Presbyteriaansche kerken.

Uit dit oogpunt beschouwd, zien wy hoe de zaken thans staan. De Predikant van Darling heeft, te midden dezer algemeene kerkvergadering, ongeoorloofde uitdrukkingen gebruikt ten opzigte van een onzer belydenisschriften. Laat nu hetgeen verder in de zaak plaats gehad heeft, *als ongeregeld geweest synde*, ter zyde gesteld worden, en hy staat voor ons als beschuldigde, met wien wy te handelen hebben naar onze wetten. Als beschuldigde, echter, laat hem aan de behandeling der overige zaken die voor deze vergadering komen zullen, deel nemen; laat hem, met andere woorden, zitting blyven hebben in deze vergadering, en laten wy de uitspraak van het bevoegd kerkelyk ligchaam, de Tulbagsche Ringsvergadering afwachten.

In het geval van den Predikant van Hanover, hy staat beschuldigd van—niet, gelyk reeds in deze vergadering gezegd is, op den kansel, of in zyne catechisatiën, maar in tegenwoordigheid van eenige kerkeraads- en andere gemeenteleden—uitdrukkingen gebruikt te hebben, in stryd met belangryke leerstukken onzer kerk. Ook in de behandeling dezer zaak heeft de kerk niet, gelyk ik vrees, naar hare eigene wetten gehandeld; dit wordt, ten minste, door de Burgerlyke Regters, alsook door vele leden dezer vergadering beweerd; en nu staat de predikant van Hanover als van kettery beschuldigd, doch de beschuldigingen tegen hem zyn niet op geregelde wyze onderzocht of bewezen. Ook hy dan is hier als beschuldigde, doch, volgens het algemeen erkend regtsbeginsel, moeten wy hem voor onschuldig houden, totdat hy op geregelde en wettige wyze is schuldig bevonden. Aan hem derhalve worde, als zoodanig, zitting verleend, tot dat de Ringsvergadering van Graaff-Reinet zyne zaak behandeld en over de beschuldiging uitspraak gedaan zal hebben.

Degenen die met my tot de overtuiging gekomen zyn, dat de Synode, in de behandeling der genoemde zaken, met de beste meening en de zuiverste bedoelingen gedwaald heeft, kunnen, dunkt my, tot geen ander besluit komen. Door de Kerkelyke Ordonnantie die in het wetboek, als wet des lands, is opgenomen, hebben wy, als Synode, het regt om onze wetten en reglementen te vermeerderen, te vernietigen, uit te breiden of te verbeteren. Men lette echter op hetgeen er zoo duidelyk daaromtrent in het IVde Artikel der Ordonnantie wordt verklaard: "Iedere Wet of ieder Reglement van de Algemeene Kerkvergadering of Synode, strydig of onbestaanbaar met eenige van de voorzieningen dezer Ordonnantie, zal nul en van geene kracht zyn." Wie dan heeft het regt om iets, door de Synode besloten, te verklaren onbestaanbaar, en met de voorzieningen der Ordonnantie strydig, en alzoo nul en van geene kracht te zyn? Er kan, dunkt my, geen twyfel bestaan, of, volgens de termen der Ordonnantie, of van de overeenkomst die de kerk met de Regering getroffen heeft, dat dit een regt is, dat tot de competentie der Burgerlyke Regtbank behoort. Het ware misschien wenschelyk dat het *anders* ware,—dat de kerk hare eigene zaken bestieren kon, zonder eenige bemoeyenis van buiten; doch, zoo als de zaken thans staan, bevinden wy ons onder dezen band.—Het valt sommigen welligt zwaar te erkennen, dat de kerk gedwaald heeft; het is eenigermate vernederend; doch wy maken geene aanspraak op onfeilbaarheid. Te dwalen is niets dan menschelyk, maar te weigeren te erkennen, dat wy gedwaald hebben, wanneer het geweten ons zulks zegt, is eene laakbare hardnekkigheid. [Hoor, hoor! van verschillende kanten.] Door deze zaken hebben wy belangryke lessen geleerd. Laten wy dezelve in gedachtenis houden; zoo kan het gebeurde de kerk, in de toekomst, tot veel nut verstrekken. Ik heb vry uitgesproken; welligt heb ik sommigen myner geachte broeders bedroefd; welligt zullen sommigen my veroordeelen. Ik sta echter niet voor hun regterstoel, maar voor een ander die hooger is.—Moge de Heer, met zyne onfeilbare wysheid, ons in dezen tyd van beproeving bystaan en bestieren, en de gewenschte uitkomst schenken. Ik heb gezegd.

Daarop las Dr. Heyns het artikel voor, waaruit bleek, dat de Moderator niet zyn gevoelen mogt blootleggen.

Eene woordenwisseling had vervolgens plaats, omtrent wie de leden der commissie waren geweest, die in 1837 naar de Regering was afgevaardigd, om eene hervorming van het kerkwezen tot stand te brengen.

Dr. Heyns zeide, dat er van gesproken werd, om inlichting te gaan vragen by het Hooge Geregtshof. Spreker kon niet inzien, hoe het mogelyk was, dat het Hooge Geregtshof zich zou inlaten omtrent eene uitspraak van den Geheimen Raad. Hoe kon een lager Hof een besluit van een Hooger Hof uitleggen?

Prof. Hofmeyr zeide dat de Regtbank wel zou kunnen zeggen, dat men in zyne regten gekrenkt was.

Dr. Heyns zeide, dat men zich niet by de regtbank, maar den Gouverneur had te vervoegen, indien men iets naders omtrent de uitspraak van den Geheimen Raad wilde weten. In die uitspraak werd duidelyk gezegd, dat de Gouverneur moest toezien, dat het vonnis ten uitvoer werd gelegd. Hy zou dus wel weten wat hy te doen had. (Hoor, hoor, van Ds. Beck.)

Professor Hofmeyr zeide, dat, als de Gouverneur een bevelschrift uitvaardigde, dat de predikant van Hanover zitting moest nemen, men zoude weten hoe men het had. Men had echter bevonden dat de uitspraak van den Geheimen Raad slechts was gegeven in de veronderstelling, dat de tydelyke en burgerlyke belangen van den verweerder met het vonnis gemoeid werden.

Ds McCarter zeide, dat de Schotsche zaken, waarvan Professor Hofmeyr zoo veel gesproken had, volstrekt niet konden worden vergeleken met de Burgerszaak.

Ouderling de Smidt was van gevoelen, dat de geschorste leeraar juist in dezelfde positie verkeerde waarin hy was, voor dat de Synodale Commissie ooit een vonnis had uitgesproken. Als spreker veroordeeld werd, om eene boete van £10 te betalen, en hy appelleerde van dat vonnis, en het werd vernietigd, dan hield hy natuurlyk de £10 in zyn zak. Zoo was het ook hiermede gesteld. Ieder mensch, die een gezond verstand had, kon zulks inzien.

Ds. Krige hield eene rede in denzelfden geest, en las gedeelten voor van de uitspraken van Regters Cloete en wylen Regter Watermeyer, waarin werd te kennen gegeven, dat de predikant van Hanover in precies dezelfde positie verkeerde, als voordat hy geschorst was, en dat alle besluiten, strekkende om aan klager zyne regten te onttrekken, en om de gemeente van Hanover vakant te verklaren, van nul en geene waarde waren.

Dr. Kotzé sprak vervolgens. Hy was van oordeel, dat, indien men den Hollandschen regtsgeleerden de verhouding tusschen de Kerk en den Staat alhier had duidelyk gemaakt, zy eene geheel andere opinie zouden hebben gegeven. Men moest hier niet vragen, wat zegt de Engelsche wet, of wat zegt de Hollandsch-Romeinsche wet, maar wat zegt de Ordonnantie?

Ds. Stegmann, van Adelaide, zeide, dat, indien de inzigten van Prof. Hofmeyr juist waren, er een middel was, om van de moeijelykheid los te komen. Hy was evenwel verwonderd, dat iemand, die pas zoo tegen de regters was uitgevaren, thans sprak van vertrouwen in hen te stellen.

Prof. Hofmeyr zeide, dat de regters thans zouden hebben geleerd, tot hoe ver hunne regtsbevoegdheid zich uitstrekte. Hy was van gevoelen, dat, indien dezelfde Regter, die voor eenige jaren had gezegd, dat Ds. Kotzé pligtmatig had gehandeld, thans om zyn gevoelen werd gevraagd, dit geheel verschillend zou zyn.

Ds. Stegmann: Is hy er nog?

Professor Hofmeyr: Als hy er nog was.

Ds. Stegmann: O! als hy er nog was.

Ds. Stegmann ging daarop voort, en herhaalde wat hy vroeger reeds had gezegd, dat er een groot onderscheid was tusschen hetgeen een regter tydens de behandeling eener zaak, en hetgeen hy in zyn vonnis zeide. Hy haalde als voorbeeld aan het geval van den leeraar van Tulbagh in 1837. Toen hy na geschorst te zyn, hersteld was, wilde men hem niet in zyne pastorie toelaten. Sir John Wylde zeide toen, dat hy een voorhamer moest nemen en de deur inslaan. Regter Mensies zeide daarop, dat hy dit wel zou laten, want dan zou hy gevaar loopen, van voor inbraak te worden teregtgesteld. Indien de leeraar nu, op dat gezegde van Sir John Wylde, naar Tulbagh was gegaan en de deur der pastorie had opengebroken, dan zou hy zich volstrekt niet hebben geregtvaardigd door te zeggen, dat Sir John hem gezegd had, zulks te doen, maar deze zou eenvoudig gezegd hebben, dat het slechts zyne private opinie was geweest. Spreker hield zich alleen aan het vonnis, en volgens dat vonnis verkeerden de veroordeelde predikanten in dezelfde positie, waarin zy voor hunne veroordeeling waren. Of de predikant van Hanover regt had gedaan, om zich van de dwaling te bedienen, waaraan de Synode zich had schuldig gemaakt, was eene andere vraag; doch men erkende thans algemeen het beginsel, dat een persoon, al is hy schuldig, het volste regt heeft, om van ieder gaatje, dat hy vinden kan, gebruik te maken, om er door te kruipen. Hy was tegen het voorstel van Professor Hofmeyr.

Ds. de Villiers, van Beaufort West, hield vervolgens eene rede ten gunste van de motie van orde.

Ds. Steytler had dien dag veel licht ontvangen, vooral door het verslag van den Scriba van het ontstaan der Ordonnantie. Daaruit bleek dat kolonel Bell, de toenmalige Koloniale Secretaris, had gezegd, dat hy wilde heilig verklaard worden als een bevryder der kerk. De kerk was dus vry. Wat beteekende anders de Ordonnantie?

Ds. van de Wall zeide, dat de kwestie voor de vergadering was, of het vonnis van den Geheimen Raad den leeraar van Hanover in zyn regt om hier te zitten herstelde, nl. in zyn geestelyk regt. Het vonnis van het Burgerlyk Hof alhier was door den Geheimen Raad bekrachtigd, en dit beteekende zooveel, dat de man in dezelfde positie verkeerde, alsof hy nooit had teregt gestaan. De Graaff-Reinetsche Ring had Ds. Burgers zitting geweigerd. Hy was weder naar het Hof gegaan, dit had gezegd:—Hy moet zitten. Daarmede was het uit.

Professor Hofmeyr zeide, dat de groote fout daarin lag, dat de Ring verzuimd had te appelleeren.

Nadat nu op verzoek het vonnis van het Geregtshof was gelezen, zeide Ds. Steytler, dat hy zeer goed wist, dat de regters alhier den leeraar geestelyk hadden hersteld. De regters in Engeland, evenwel, hadden het vonnis slechts beschouwd als affekterende zyne tydelyke en burgerlyke regten.

Ds. Van de Wall zeide, dat het zoo duidelyk was als de neus op het aangezigt van een mensch. Het vonnis van het Hof alhier was door het Hooger Hof bevestigd. Hoe men thans naar nog meer licht kon zoeken, begreep spreker niet.

Ds. Russouw, van Clanwilliam, zeide, dat het vonnis niet van geestelyke herstelling sprak, waarop Ds. Hofmeyr, van Somerset Oost, zeide, dat het Hof later, in zake den Graaff-Reinetschen Ring, zyn vonnis had uitgelegd. Ds. Russouw wilde weten, of de Geheime Raad die uitlegging had bekrachtigd.

Daar er eenige verwarring ontstond, verzocht de Moderator, om de orde te bewaren, en tevens vroeg hy de sprekers, om zoo kort mogelyk te zyn, opdat men zoo spoedig mogelyk over de motie van orde kon gaan stemmen.

Nadat Prof. Hofmeyr nog het een en andere had aangemerkt ten gunste van zyn motie, waardoor, naar hy zeide, al zyne gewetensbezwaren uit den weg zouden worden geruimd, verdaagde de vergadering tot 3 ure.

NAMIDDAG ZITTING.

Prof. Hofmeyr deed thans een soort van voorstel, om eene deputatie naar den Luitenant-Gouverneur te zenden, om van hem te vernemen, wat men uit het vonnis van den Geheimen Raad moest verstaan. Het was een soort van amendement op zyne motie van orde. Misschien zou een der broeders het willen overnemen.

Ds. Stegmann, van Adelaide, nam het over.

Ds. Krige hield eene rede, waarin hy de Burgerszaak in haar geheel uiteenzette, en hy kwam tot het besluit, dat men den leeraar van Hanover moest beschouwen, als nooit geschorst.

Ds. Du Plessis merkte aan, dat Ds. Krige had gezegd, dat het Hooge Geregtshof had verklaard, dat alles, wat door den Graaff Reinetschen Ring was gedaan, onwettig was. Dit was niet het geval.

Dr. Hofmeyr begon vervolgens te spreken en voer uit tegen den Scriba, omdat hy in zyn gevoelen op schrift had gesproken van "laakbare hardnekkigheid, en tegen Dr. Heyns, omdat hy op zulk een opgewonden toon had gesproken. Dit hield aan, totdat

Dr. Heyns den Moderator vroeg, wanneer er aan al dat praten een einde zou komen. Dr. Heyns waarschuwde de ouderlingen, en zeide hun, dat met de motie van orde niets werd bedoeld dan eene verdaging. Spreker bedankte er voor, om lid te zyn van de deputatie, die naar den Gouverneur zou worden gezonden. Hy had de leden reeds vroeger gewaarschuwd, en indien men het door hem in de laatste Synode gedane voorstel had aangenomen, dan was men van al die moeijelykheden bevryd gebleven. Dr. Hofmeyr was de laatste man, by wien hy kieschheid en beleefdheid zou gaan leeren. Hy moest eens denken aan de manier, waarop hy zich tegen de Regters had uitgelaten. Deze woorden, die Dr. Hofmeyr had geuit, waren behoorlyk gerapporteerd; en hy zou er later misschien meer van hooren.

Ds. Stegmann las daarop het amendement voor, dat luidde als volgt:—

Aangezien het in stryd is met de godsdienstige overtuigingen der Nederduitsch Gereformeerde Kerk, uitgesproken in hare belydenisschriften, om een geschorsten leeraar, als in zyn geestelyk ambt hersteld, in haren boezem te ontvangen, omdat de burgerlyke regtbank het vonnis heeft vernietigd:

Aangezien deze vergadering geen zekerheid heeft dat de Geheime Raad in zyne uitspraak van 26 February 1867 dit heeft bedoeld, dat hy alleen van de tydelyke belangen des klagers spreekt en alleen aan de burgerlyke beambten, die deze belangen te behartigen hebben, het ten uitvoer brengen van zyn vonnis opdraagt;

Aangezien, niettegenstaande dit een en ander, de predikant van Hanover zitting eischt in deze vergadering;

Zoo besluit deze vergadering, eene deputatie uit haar midden af te vaardigen aan Zyne Excellentie den Luit. Gouverneur, ten einde hare bezwaren in deze aan Zyne Excellentie bloot te leggen en Zyne Excellentie eerbiedig te vragen, wat haar in dezen nood te doen staat.

Dr. Kotzé zeide, dat, als eene deputatie naar den Gouverneur werd gezonden, deze zyn Uitvoerenden Raad en den Prokureur-Generaal zou moeten raadplegen. Het gevoelen van den laatste had spreker by zich, en deze ambtenaar beweerde duidelyk, dat, zoo lang de kerk zich aan hare eigene wetten hield, de Regtbank zich niet met hare inwendige aangelegenheden zou inlaten.

Ds. A. Murray hield daarop eene lange rede, waarin hy zeide, dat de Heere Jezus aan de kerk de magt der sleutelen had gegeven. Spreker wierp, evenwel, het denkbeeld, dat zy onfeilbaar waren, ver van zich. Zy waren even onfeilbaar, als de Geheime Raad zelf. Spreker deed uitkomen, dat de Regtbank den predikant van Hanover zyne kerk en zyn preekstoel konde toestaan, maar dat zy niet het regt had, om hun te gelasten, hem als leeraar te erkennen. Spreker wees op de vervolgingen van verscheidene sekten in Engeland, en van de kerken van Schotland en Nederland, waar men voor de vryheid van geweten had gestreden, die men eindelyk door stryd en opoffering had verkregen. Zelfs in Engeland, dat van het Erastianisme doorzuurd was, was men tot het besef gekomen, dat een predikant kon worden schadeloos gesteld voor het verlies zyner betrekking, zonder dat hy daardoor als leeraar werd hersteld.

Ds. Beck zeide, dat men al te veel van gewetensbezwaren sprak. Saulus had ook gewetensbezwaren, en zoo vervolgde hy de Christenen.

Dr. Hofmeyr sprak over hetgeen de Gouverneur hun zou doen, en viel Dr. Heyns aan op heftige wyze.

De Moderator zeide, dat men zich van persoonlykheden moest onthouden.

Dr. Hofmeyr zeide, dat het altyd de gewoonte was geweest van Dr. Heyns, om de leden der Synode vrees aan te jagen. Terwyl hy aan het uitvaren was tegen dezen leeraar, op grond van vroegere handelingen, riep

Ds. Beck den spreker tot de orde, en vroeg, wat men met dat alles hier te maken had.

De Moderator verzocht Dr. Hofmeyr met zyne personaliteiten op te houden, en op een vraag van den Moderator verklaarde de vergadering, dat zy Dr. Hofmeyr niet langer wilde hooren, waarop deze ging zitten.

Na nog eenige woordenwisseling, werd het amendement van Ds. Stegmann, van Adelaide, ter stemming gebragt, nadat Prof. Hofmeyr zyne motie had ingetrokken. Het amendement werd verworpen met 66 tegen 31 stemmen.

Ds. McGregor sloot daarop de vergadering met gebed.

DINGSDAG, 25 OCTOBER.

Dr. Kotzé opende de vergadering met gebed.

De notulen der vorige vergadering werden gelezen en goedgekeurd.

De Moderator zeide, dat gedurende de discussie op de vorige dagen telkens blyken van goed- en afkeuring waren gegeven. Dit was in stryd met de orde. Verder werd den leeraren verzocht, om, volgens de wet, met toga en bef ter vergadering te verschynen.

Ds. Shand zeide, dat hy de vergadering niet als geconstitueerd beschouwde, en daarom niet met mantel en bef was verschenen.

De Moderator zeide, dat de vraag, of men aan Di. Kotzé en Burgers zitting zoude verleenen, weder aan de orde was. Hy zeide, dat daaraan thans een einde moest komen, en was er voor, om de discussie te sluiten.

Ds. Daneel zeide, dat hy nog niet had gesproken, maar het aan zichzelven en zyne gemeente verschuldigd was, om over deze gewigtige zaak het een en ander in het midden te brengen. Er was van 1867 tot 1870 geen dag, of ten minste geene week, voorby gegaan, waarin hy niet biddende deze zaak had overwogen. Hy maakte geen aanspraak op den naam van een Gamaliël, aan wiens voeten Lord Westbury wysheid moest komen leeren; maar toch wilde hy zyne gevoelens uitspreken, waartoe hy, dank zy de Engelsche Regering, volkomen vryheid had. Men wist heel goed, wat de Regtbank alhier wilde; maar niet, wat de Geheime Raad wenschte. Dit was niet duidelyk. Spreker liet zich vervolgens uit over het onderscheid tusschen de geestelyke en de tydelyke regten van een predikant. Wanneer zy b.v. een predikant beboetten met £25, omdat hy des Zondags niet twee malen wilde prediken, dan kon de Regtbank dat vonnis vernietigen, want dit raakte zyne tydelyke regten. Verder trachtte spreker weder aan te toonen, dat de Synode in zaken van algemeen belang wel het regt had, om deze ter eerster instantie in behandeling te nemen. Hy eindigde zyne lange rede met te zeggen, dat hy ten gunste was van het voorstel van Ds. Steytler.

Ds Shand kon geen stilzwygende stem geven omtrent deze zaak. Hy zoude de vergadering niet lastig vallen met een lange aanspraak, maar zeggen wat hem op het hart lag. Zy bevonden zich in een moeijelyken toestand. Het stond thans aan de Synode, om, of de kerk van Zuid Afrika in al de rampen van het "modern ongeloof" te storten of ze daaruit te redden. Eene lange reeks van voorstellen was ter tafel, maar deze waren allen, vergeleken met het groote gewigt der zaak, eene nietigheid. Spreker zoude duizendmaal liever geene Synode houden, dan met mannen te zitten, die het geloof der kerk verloochenden. De vier eerste voorstellen hadden allen ten doel, om de Synode te bewegen voor de Burgerlyke Hoven te bukken, en den geschorsten en den afgezetten predikant als broeders en medeleden te erkennen. Spreker kon zich met geen daarvan vereenigen; evenmin met dat van Ds. McCarter of dat van Ds. Morgan. De Synode kon, als vertegenwoordigende de Nederduitsch Gereformeerde Kerk, die de volkomene leer der zaligheid had, met geen zuiver geweten zitting verleenen aan mannen, die openlyk die leer tegenspraken. Men moest wel bedenken aan welke gevaren men de kerk door hunne toelating zoude blootstellen. Een weinig zuurdeesem doorzuurde het geheele brood. Voorzeker zoude het regtvaardige oordeel Gods de kerk treffen voor zulk eene handelwyze. Hy zoude de Synode verantwoordelyk houde daarvoor. Tot nogtoe was het eene bloeijende en levende kerk. Maar wanneer zielverdervende leeringen werden ingevoerd, zoude zy spoedig in doodschen staat verkeeren. Spreker was byna niet naar de vergadering gekomen, niet dat hy bang was voor den stryd, maar om andere redenen. Hy zeide, evenwel, het jongste gerigt niet met eene gerust hart kunnen te gemoet treden, indien hy niet by deze gelegenheid getuigenis had afgelegd van de waarheid van het Evangelie. Spreker kon zich eigenlyk met geen der ingediende voorstellen vereenigen, en had er daarom zelf een op papier, hy zoude dit evenwel niet ter tafel leggen, en stemmen voor dat van den heer Steytler, dat het meest met het zyne overeenkwam.

De ouderling van Clanwilliam zeide, dat het eene zaak was, die het hart raakte. Hy was van gevoelen, dat de Synode, in het uitspreken van haar vonnis, niet had gedwaald. Hy kon zich niet vereenigen met mannen, die van de zuivere leer waren afgeweken. Als die mannen van hunne dwalingen terugkwamen, en erkenden, dat zy gedwaald hadden, dan zou hy de eerste zyn, om hen met open armen te ontvangen; maar zy kwamen met een vonnis van de Regtbank in de Synode, en eischten op grond daarvan zitting, en dat zoude hy nooit toestaan, al zette men hem een pistool voor de borst. Hy was wel eenigzins voor het voorstel van Ds. Steytler; maar hy had liever gezien dat hetzelve op beide zaken betrekking had. Hy was verwonderd, om te zien, hoe sommigen zoo ligt konden spreken over zulke gewigtige zaken. Spreker was volstrekt niet van plan, de kerk te verlaten, al bleef hy in de minderheid. Hy zou voor het voorstel van Ds. Steytler stemmen.

Ds. Robertson, van de St. Stephens, kon ook onmogelyk zwygen. Al dadelyk bleek, dat hy zou stemmen voor het voorstel van Ds. Steytler. Men had gefluisterd, dat hy zulks zoude doen uit achting voor Professor Hofmeyr. Spreker was den ouderling van Stellenbosch grooten dank en hoogachting verschuldigd; maar volstrekt niet op dien grond zoude hy met den predikant van Uitenhage medegaan. Hy verkondigde aan zyne gemeente de ware leer der zaligheid; en als men nu aan leeraren, welke niet met die leer overeenstemden, zitting ging verleenen, dan zette men het zegel op den leugen. Spreker liet zich vervolgens uit over de handelingen van het Hooge Geregtshof. Hy beweerde, dat door dit Hof in den laatsten tyd grove fouten waren begaan, zoodat zelfs de dagbladen hadden verklaard, dat alle publieke vertrouwen in het Hof aan het wankelen was gebragt. Onder anderen noemde spreker de kurkzaak. In een geval van kurken, een artikel van zoo weinig waarde, hadden de regters niet eens een behoorlyk vonnis kunnen vellen. Wat zouden zy dan ten opzigte van belangryke zaken kunnen doen? De leden der Kerk, die hun thans het naast aan het hart lagen, waren de afgescheidene gemeenten van Hanover en Darling, vooral de eerste. Verscheidene der tegenwoordige broeders hadden de hand in het spel gehad by die afscheiding; men had hun een leeraar bezorgd, om hun de ware leer te verkondigen, wat zouden die menschen thans zeggen, als men Ds. Burgers zitting verleende in de Synode, en hy terug kwam naar zyne gemeente, met het zegel der Synode? Spreker sprak vervolgens nog over weezen en verklaarde zich ten gunste van het voorstel van den Predikant van Uitenhage.

Ds. du Plessis sprak tegen het voorstel van den predikant van Middelburg.

De ouderling van Muraysburg was van gevoelen, dat als men zich openlyk verzette tegen de regtbank, de kerkelyke vryheden en goederen in handen der liberalen zouden geraken. Hy was voor het voorstel van den predikant van Cradock.

Ds. de Vos van Piketberg, hield eene lange, en bekwame rede, en eindigde met te zeggen, dat hy, indien Ds. du Plessis clausule No. 4 van zyn voorstel wilde terugtrekken, er niets tegen had, om voor zyn voorstel te stemmen.

Ds. du Plessis stemde hierin toe.

Thans had er eenige woordenwisseling plaats, of men al dan niet met de discussie zoude ophouden, waarna Ds. Naudé van Queens Town, opstond en zeide, dat hy een voorstel had. Hy had steeds een werkzaam aandeel genomen aan de zaken van Di. Burgers en Kotzé; en hy had het zich altyd tot eene eer gerekend, om in de minderheid te stemmen. Hy had het altyd als eene zaak van regt en wet beschouwd. Het was hem dikwyls verweten in de publieke bladen, en men had getracht, hem tot zyn pligt te brengen. Het was hem, evenwel, een bron van blydschap, dat hy zag, dat zoovele achtbare mannen zich thans aan zyne zyde hadden geschaard, en hadden ingezien, dat de kerk had gedwaald. Hy dankte die broeders. In zyne gemeente had men hem dikwyls gevraagd, hoe het toch kwam, dat hy altyd in de minderheid stonde, terwyl toch al die achtenswaardige oude leeraren aan de andere zyde waren. Thans konde men inzien, dat hy zoo verkeerd niet had gehandeld. Men had zich in harde bewoordingen uitgelaten over het gedrag der regters, en heden morgen had iemand gezegd, dat zy zelfs in eene kurkzaak geene uitspraak konden doen. Die broeder moest weten, dat het niet om de kurken te doen was, maar dat men met een regtsbeginsel te doen had. Sprekers voorstel luidde als volgt:—

"Daar het uit de uitspraak van het Hooge Geregtshof in de Burgerzaak, later bekrachtigd door Harer Majesteits Geheimen Raad, gebleken is, dat het vonnis van schorsing, door de Synodale Commissie tegen den leeraar van Hanover geveld, nul en van geene waarde was, en dat dus genoemde leeraar nooit opgehouden heeft de wettige predikant van de gemeente Hanover te zyn, zoo verklaart deze vergadering geene reden te hebben, om aan den leeraar van Hanover zitting in de Synode te weigeren."

Spreker ging voort met te zeggen, dat de leeraren van Hanover en Darling hier volstrekt niet kwamen vragen, of zy mogten zitten. De een was nooit geschorst, en de andere was nooit afgezet, en dus zaten zy hier met hetzelfde regt als al de anderen.

De ouderling van Darling secondeerde.

Prof. Hofmeyr hield eene rede tegen het voorstel, en Ds. A. Murray sprak voor dat van Ds. Steytler.

Ds. McCarter trok zyn voorstel in.

Thans werden eindelyk de discussien gesloten, en alleen aan hen die voorstellen hadden gedaan, werd gelegenheid gegeven, om te spreken.

Ouderling de Smidt hield nog eene lange rede, waarin hy vooral deed uitkomen, dat de hand des Heeren in deze zaak was te zien; en dat er volstrekt geene keuze over was, dan zich te onderwerpen aan de uitspraak van het Burgerlyk Hof.

Daarop verdaagde de vergadering tot 3 ure.

NAMIDDAGZITTING.

Ds. Steytler hield eene rede, waarin hy verklaarde, dat hy tegen alle ter tafel liggende voorstellen was, natuurlyk behalve het zyne. Als er nog een was, waarmede hy zou kunnen overeenkomen, was het dat

van den predikant van Cradock. Hy sprak tegen alle voorstellen, en zeide omtrent dat van Dr. Heyns, dat het volstrekt niet bewezen was, dat in de uitspraak van den Geheimen Raad eenige "stellige verzekering" werd gegeven.

Dr. Heyns zeide, dat hy zulks zou bewyzen, zoodra de beurt aan hem was.

Ds. Steytler besloot zyne rede daarmede, dat hy hoopte, dat men voor zyn voorstel zou stemmen, in weerwil van het gepraat der menigte, het geschreeuw der nieuwsbladen, enz. Hy hoopte, dat men het kruis van Christus op zich zoude nemen.

Ds. Du Plessis zeide, dat de predikant van Uitenhage voorzeker ook hem en anderen zoude veroorloven, om van hun standpunt te spreken. Spreker was van gevoelen, dat de Synode beter kon hebben gehandeld in de Burgerzaak, dan zy had gedaan, zonder verkeerd te hebben gehandeld.

Dr. Robertson had weinig te zeggen tot aanbeveling van zyn voorstel. Spreker had er nooit aan getwyfeld, dat de beschuldigingen, welke waren ingebragt tegen den predikant van Hanover, ernstig behoorden te worden opgenomen. In sommige opzigten overtrof het voorstel van den predikant van Cradock dat van hemzelven. De beginselen, waarvan de kerk uitging, waren daarin duidelyker uitgedrukt. Hy had evenwel bezwaar gehad, om voor het voorstel van Ds. Du Plessis te stemmen, zoolang Afdeeling No. 4 daarin stond. Spreker had eindelyk den brief gevonden, die hem, als Scriba der Synode van 1837 gezonden was van den kant der regering, en las dien voor. Hy besloot met de Synode bedaard overleg en voorzigtigheid aanteraden.

Dr. Kotzé sprak ten gunste van zyn voorstel, ofschoon, naar zyn gevoelen, iets geene aanpryzing noodig had, als het goed was. De kerk had eene Ordonnantie, en had een formeel kontrakt met den Staat gesloten, waaraan men sich moest houden. Spreker eindigde zyne rede met te zeggen, dat hy niet op het gevoel wilde werken, dat men hier in eene deliberatieve vergadering was, en dat niet alleen het hart, maar ook het verstand zyne eischen had. Hy had met zyn voorstel volstrekt niet bedoeld, om de geestelyke onafhankelykheid der kerk prys te geven. Spreker liet het aan de nakomelingschap over, om te oordeelen, wat hy had gedaan, en hy verzekerde, dat hy naar de inspraak van zyn geweten had gehandeld.

Dr. Heyns zeide, dat de discussie reeds zoo lang had geduurd, dat vele leden vermoeid en uitgeput waren; eenigen van het spreken, maar nog meer anderen van het hooren. Hy zoude dus kort en zakelyk zyn, daar hy niets kon mededeelen, dat de vergadering niet reeds wist. Men had, zoo als hy wist, gevraagd, waarom hy, de oudste leeraar der Kaapstad, by den aanvang der Synode zulk een voorstel had gedaan. Spreker was een persoon, betrokken in de Burgerszaak, en het was zyne gewoonte, om, wanneer hy iemand onregt had gedaan, te trachten het te herstellen. Dit was zyne beweegreden. Hy zou geen lang vertoog houden over eene bekende zaak. Voorzeker had men ter goeder trouw gehandeld, en overeenkomstig zyne overtuiging; maar spreker zag thans, dat men had gedwaald. Derhalve trachtte hy het gedane onregt goed te maken. Hy had volstrekt geene persoonlyke betrekking op Ds. Burgers. Vroeger had hy wel conversatie met hem gehad; maar het was alleen een gevoel van pligt, dat hem drong, om onregt te herstellen. Het was alles te vergeefs, om van de Presbyteriaansche Kerk van Schotland en Noord Amerika te spreken. De kerk alhier vormde geen tak van die kerk, maar zy was een spruit van dien eerwaardigen stam, van dien heerlyken boom, over welks kruin eeuwen waren heengegaan, van de Nederlandsch Hervormde Kerk. Jaren lang was deze kerk een integrerend deel dezer kerk geweest, en zy had behoord onder de klasse van Amsterdam. Later had men de kerkorder van de Mist gekregen; maar dewyl de banden, die den kerk door den staat waren aangelegd, al te zeer klemden, had de kerk by den staat aanzoek gedaan om eene Ordonnantie. Men had die gekregen, en het was nooit of nimmer de bedoeling van den Staat geweest, om de geestelyke voorregten der kerk te na te komen. De ordonnantie behoorde tot de statuten des lands, en het Hooge Geregtshof had even goed regt, om daarover te oordeelen, als over eenige wet, die door het Parlement was aangenomen. Met die Ordonnantie had de kerk veel gewonnen. Als er een stroom van ligtzinnigheid en ongeloof over de kerk kwam en eene drieste meerderheid hen uit de kerk wilde zetten, en er stonden slechts drie op, die daartegen spraken, dan zouden deze drie gelyk krygen, en de kerk uitmaken. De Actuarius, kon het met zichzelven niet eens worden, en kon niet gelooven dat het Hooge Geregtshof jurisdiktie had over de wetten der kerk.

Ds Murray merkte aan, dat de wereldryke regtbank niets te zeggen had over de "geestelyke" belangen der kerk.

Dr. Heyns zeide, dat daaromtrent in de wet geen onderscheid werd gemaakt. Hy zag niet in, waarom het Hooge Geregtshof 's lands wetten niet op de juiste wyze zou hebben uitgelegd. Als men daaromtrent konsekwent had willen zyn, waarom was men dan in het Hooge Geregtshof verschenen, waarom had men zich beroepen op den Geheimen Raad, waarom was men den Oceaan overgetrokken, om by de procedure in Engeland tegenwoordig te zyn? Men had dan van den beginne af aan moeten zeggen: "Ik erken u niet." Neen, men verscheen voor de Regtbank, pleitte enz., en gesteld eens, dat het vonnis van den Geheimen Raad gunstig was geweest voor de Synode en de uitspraak van het Hooge Geregtshof niet had bekrachtigd, zou dan ook iemand in de vergadering zyn opgestaan, om daartegen te protesteren? Nu was het ongelukkig anders uitgevallen, en nu sprak men van ingryping in de regten der kerk. De Synode van 1867 was verdaagd, omdat er, naar men zeide, een misslag zou begaan zyn in de uitspraak van den Geheimen Raad. Sprekers voorstel was gegrond op het advies van de pleitbezorgers der Synodale Commissie, twee der grootste regtsgeleerden in Engeland. De Hoog-Eerw. Assessor, Dr. Hofmeyr, had, op de hem eigene wyze, gezegd, dat er in sprekers premissen veel onwaars was. Spreker had verwacht, dat hy zou gezegd hebben, dat er veel in was, van allen grond ontbloot. "Onwaar" wilde toch zooveel zeggen als "leugenachtig." Spreker las het advies van de pleitbezorgers der Synodale Commissie, en toonde daaruit aan, dat hy wel degelyk gelyk had, wanneer hy beweerde, dat er eene stellige verzekering was gegeven, enz. Die woorden waren duidelyk genoeg. Er was volstrekt geen misslag begaan in de uitspraak. Het vonnis van den Geheimen Raad had, evenwel, volstrekt geene uitwerking op het geestelyk gezag der kerk. Dat ligchaam had eenvoudig het vonnis van het Hooge Geregtshof bevestigd, en verklaard, dat de Synodale Commissie niet het bevoegde ligchaam was, om klagten tegen predikanten ter eerster instantie te hooren. Iets duidelykers dan deze uitspraak kon men zich niet denken. De pas was hun totaal afgesneden. Ds A. Murray had hun gezegd, dat de kerk een soort van vaderlyk gezag over hare kinderen behoort uit te oefenen. Voorzeker zoo behoort het te zyn; maar dien tyd moest nog aanbreken, wanneer dit het geval zoude worden dan zoude hy er voorzeker niet meer zyn. Wat had men gedaan, in plaats van zyne toevlugt te nemen tot een vaderlyk opzigt? Men had zich gewend tot het regt. Als spreker een zoon had, die zich in zyne tegenwoordigheid onbetamelyke uitdrukkingen veroorloofde, dan zou hy hem vermanen, en hem onder het oog brengen, dat hy geene woorden behoorde te bezigen, die zyn vader en zyne moeder in hunne heiligste gevoelens kwetsten, en hy zoude zeggen, dat hy in de toekomst zulke woorden niet moest bezigen. Spreker zou volstrekt niet de rotting gebruiken, en dit had men in de Kotzé-zaak gedaan. Men had niet naar spreker geluisterd. Hy wilde niet antwoorden op hetgeen hem gisteren was te laste gelegd, dat hy de leden der Synode trachtte bang te maken; doch hy wenschte, dat hy de vergadering, die over het gedrag van Ds Kotze had gevonnisd, had kunnen bang maken, en haar had kunnen overhalen om hem alleen eene berisping toe te voegen. Men had zyne vaderlyke tucht op eene andere wyze aan den dag willen leggen, en men zag daarvan thans de gevolgen, die de spreker ten zeerste betreurde. In weerwil van allerlei schoone woorden scheen het, dat men maar al te genegd was, om zyn toevlugt te nemen tot harde middelen. Spreker was er niet zoo erg op gesteld, dat zyn voorstel werd aangenomen. Indien er een voorstel ware, waardoor men nog meer de nadeelige gevolgen, die voor de kerk uit deze zaak konden voortspruiten, konde voorkomen, dan zoude hy zich gaarne daarmede vereenigen. Er was geen vonnis geweest, en dus was het niet noodig, om het vonnis te herroepen. De regtsgeleerden hadden verklaard, dat de Synodale Commissie niet het bevoegd ligchaam was, om een zaak ter eerster instantie in verhoor te nemen, en derhalve was de uitspraak van dit ligchaam slechts het gevoelen van individuen. Ds Steytler, die gewoon was groote woorden te gebruiken, had beweerd, dat de Synode wel het regt had, om zaken ter eerster instantie op te nemen. Spreker hoopte, dat die predikant het hem niet kwalyk zoude nemen, maar hy zoude in dit geval de voorkeur geven aan de opinie van Lord Westbury boven die van Ds. Steytler. Volgens sommigen verkeerde de kerk thans in groot gevaar. Professor Hofmeyr had veel daarvan gesproken, doch hy had geen redmiddel aan de hand gegeven, om aan dat gevaar te ontkomen. Er was gezegd, dat de Heer, die aan boord was, de loods was van het vaartuig der kerk. Neen, Hy was de eigenaar. Welk antwoord had Hy gegeven aan zyne discipelen, toen zy in gevaar verkeerden van te vergaan? Had Hy hen niet "kleingeloovigen" genoemd? Spreker stelde het volste vertrouwen in Hem, die alles bestuurt, en die den staat van zaken, zoo als die thans was, geregeld heeft. Men had gebeden en allerlei gepaste middelen gebruikt, en toch was men in den toestand geraakt, waarin men heden verkeerde. Spreker's vertrouwen was ondertusschen op God gevestigd. De poorten der hel zouden Zyne gemeente niet overweldigen. Spreker deed vervolgens uitkomen, dat men Ds. Burgers geene zitting konde geven, en evenmin weigeren. Het was even goed alsof zy spreker zitting wilden geven. Ds. Burgers zat daar volgens zyn regt, juist zoo als hy was, voordat er een vonnis tegen hem was geveld. Het voorstel van Ds. Morgan leed aan gebrek aan duidelykheid daaromtrent, en met het voorstel van Ds. Du Plessis kon hy zich ook niet vereenigen, dewyl het laatste gedeelte het andere krachteloos maakt. Op dat van Dr. Kotzé had spreker aan te merken, dat er in gezegd werd, dat het niet duidelyk bleek, dat er inbreuk was gemaakt op de regten der kerk. Het was wel zeer duidelyk gebleken, dat daarop geen inbreuk was gemaakt. Zoo het voorstel van Ds. Steytler werd aangenomen, dan zouden de gevolgen ernstiger zyn, dan de meesten vermoedden. Dan moest men zich verzetten tegen de uitspraak van het Hoogste Hof, of de kerk verlaten. Wel hadden Di. Neethling, van Stellenbosch, en Steytler gezegd, dat zy de kerk niet wilden verlaten, en dat zy zulks niet hadden bedoeld, maar toch was op spreker, en op vele anderen, een dergelyke indruk gemaakt. Waartoe gebruikte men anders zulke groote woorden; waarom haalde men anders zulke aandoenlyke geschiedenissen aan, als van die schoone maagd, die zoo vervolgd werd wegens haar geloof, en waarom had de predikant van Stellenbosch anders gesproken van die twee en twintig monden, die hy moest open houden? Dit alles gaf ingewikkeld te kennen, dat men van plan was de kerk te verlaten. Spreker eindigde zyn schitterend betoog, dat met gespannen aandacht werd aangehoord, met te verklaren, dat hy van harte hoopte, in het belang der kerk, dat het voorstel van Ds. Steytler niet zou worden aangenomen. Spreker was een warme vriend van de kerk, waarin hy nu 33 jaren werkzaam was geweest, en zoude hy dan de leden iets aanraden, dat in stryd was met de belangen der gemeente? Hy herhaalde, dat er van zitting geven aan den predikant van Hanover geen sprake was, die had hy van zelf, maar dat men eenvoudig moest overgaan tot de bezigheden. Hy verzocht vooral den broeders ouderlingen, om toch voorzigtig te zyn. Spreker haalde daartoe eene illustratie aan, waarop men Napoleon III fier op zyn legerscharen en prat op zyn krygshaftigheid ziet, met zyn zoon aan zyn zyde. Een geest ziet men in de verte, en wel van Napoleon I, die hun weg kruist, en zegt: "Beware!" "Weest op uwe hoede. Ziet toe, wat gy doet!"

Ten half vyf ure ving de hoofdelyke stemming aan en was eerst ten half zes ure geëindigd.

Het voorstel van Ds. Naudé werd verworpen met 92 tegen 11 stemmen, dat van Ds. Morgan met 80 tegen 22, dat van Ds. Steytler met 74 tegen 22, en dat van Ds. J. H. du Plessis aangenomen met 52 tegen 44 stemmen, zoodat aan Ds. Burgers zitting werd verleend, wordende het vonnis der Synodale Commissie herroepen.

Aan het stemmen over dit laatste voorstel namen niet deel Di. McGregor, A. Murray, Dr. Hofmeyr en anderen.

Ds. Steytler vroeg en kreeg verlof om zich voor een paar dagen te verwyderen, ten einde te overwegen wat hem te doen stond, nu de geschorste predikant van Hanover was hersteld.

Ds. Luckhoff sloot met gebed.

WOENSDAG, 26 OCTOBER.

De vergadering werd met gebed geopend door Ds. Stegmann, van Adelaide.

Di. Steytler en Neethling, van Stellenbosch, zeiden, dat zy in de vergadering waren gekomen om te verklaren, dat zy en de andere broeders, die ten gevolge van het toelaten van Ds. Burgers, in de minderheid hadden gestemd, nog niet bereid waren, om uit de kerk te gaan.

De laatste zeide dat hy over eenigen tyd hunne gemotiveerde redenen zoude opgeven, waarom zy in de minderheid hadden gestemd.

Er had een woordewisseling plaats over de vraag of de namen van die personen die gisteren de vergadering hadden verlaten, in de notulen zouden worden vermeld. Dr Kotzé, die een voorstel in dien geest had gedaan, trok dit later terug.

De Moderator zeide thans dat aan de orde was de behandeling der objecties, die door Ds Shand waren ingebragt tegen het toelaten van den predikant van Darling.

De Scriba las de uitspraak van het Hooge Geregtshof in deze zaak.

Ds. Du Plessis zeide dat misschien de een of ander zou verwachten, nadat zyn voorstel van gisteren was aangenomen, dat hy weder een voorstel zoude indienen. Hy wilde zich niet op den voorgrond stellen. Hy zou hetzelfde voorstel, dat hy had gedaan in de zaak van Ds. Burgers, ter tafel leggen in de zaak van Ds. Kotzé, om namelyk het kerkelyk vonnis te herroepen. Hy zeide, dat hy er niet veel by zou voegen. Wel mogten beide zaken in enkele byzonderheden verschillen; doch in beginsel waren zy één. Hy hoopte, dat er geene emendatie op zou worden gemaakt, dan kon men een einde aan de zaak maken.

Ds. Luckhoff secondeerde.

Ds. Naudé van Queens Town zeide dat hy eene emendatie wilde indienen.

Dr. Heyns zeide, dat hy, evenmin als gisteren, voor het voorstel van Ds. Du Plessis kon stemmen. Hy had gisteren zyne redenen opgegeven, waarom hy zulks niet kon doen.

Ds. Naudé zeide, dat als Dr. Heyns een emendatie in den geest van die van hem wilde voorstellen, hy de zyne zou terugtrekken.

Dr. Robertson deed een voorstel, waarin werd verklaard dat met het oog op het gisteren genomen besluit, in zake van den predikant van Hanover, de Synode het vonnis tegen den predikant van Darling herriep.

Hy trok dit voorstel echter later terug.

Dr. Heyns zeide, dat hy in het geheel niet geprepareerd was, om een voorstel te doen. Spreker was in de zaak van Ds. Burgers op den voorgrond getreden, omdat hy persoonlyk daarin betrokken was; doch in de zaak van Ds. Kotzé was hy niet betrokken. Aan de laatste zaak had de Synodale Commissie geen part of deel; het was een zaak der Synode. Spreker had, evenwel, toen het vonnis geveld was, zyne bezwaren daartegen ingediend, en gezegd, dat het eene straf was voor de grootste misdaad. Sprekers emendatie luidde aldus:

Nademaal de zaak van den Predikant van Darling ter eerster instantie door de Synode en niet door der ring van Tulbagh behandeld is, en aldus aan de eischen der wetsbepaling niet is voldaan, beschouwde de Vergadering het vonnis over den predikant van Darling uitgesproken, als niet geschied, en verklaar dat hy geregtigd is tot zyne zitting in de vergadering.

Deze emendatie werd gesecondeerd door Ds. Beck.

Dr. Hofmeyr was van oordeel, dat de vergadering geen grond had, om den leeraar van Darling anders dan als afgezet te beschouwen.

Ds. Rousseau, van Clanwilliam, was het met hem eens.

Ds. Stegmann, van Adelaide, beweerde, dat het vonnis van Ds. Kotzé niet was vernietigd, omdat de zaak ter eerster instantie voor den Ring had moeten worden gebragt, maar omdat er aan den beklaagde geene akte van beschuldiging was ter hand gesteld. Nergens in de kerkelyke wet stond iets van een klagtschrift te lezen. Hy verzocht buiten stemming te mogen blyven in de zaak.

Ouderling Gie had gedacht, dat over beide zaken tegelyk zoude worden gesproken. Een besluit in dien zin was genomen, en daaraan werd geen gevolg gegeven. Was dat regt?

Ds. Du Plessis verdedigde zyn voorstel.

Ds. Daneel wist ook niet van eene bepaling in de Kerkewet, dat aan een beklaagde eene akte van beschuldiging moest worden ter hand gesteld.

Ds. Murray zeide, dat de Regters hadden verschild omtrent den grond, waarop zy hun vonnis gaven

Dr Heyns zeide, dat men met de Regters thans niets had te maken. Men had met zyne eigene Kerkelyke Wetten te doen. Alle klagten tegen een leeraar moesten eerst naar den Ring worden verwezen. Het vonnis tegen den predikant van Darling moest beschouwd worden als nimmer geveld.

Eene woordenwisseling had plaats tusschen Ds. Du Plessis en Ds. Beck, naar aanleiding van het gezegde van dezen, dat de eerste zelf in zake de Kotzézaak ter tyde had gezegd, dat de predikant van Darling slechts een grammatische fout had begaan.

Ds. Shand zeide, dat Dr. Heyns der vergadering wilde diets maken, dat men niet naar zyne eigene wetten had gehandeld. Spreker zeide, dat zulks wel degelyk het geval was. De Synode vertegenwoordigde tydens hare zitting de Ringen. Ds. Kotzé had de woorden, waarop zyne afzetting gegrond was, in den boezem der Synode geuit, en er was geene akte van beschuldiging noodig. Hy was het volstrekt niet eens met Dr. Heyns. De Ring van Tulbagh had niets met de zaak te doen gehad. De predikant van Darling had niet gesproken als lid van den Ring, maar als lid van de Synode, en deze had, in dit geval, wel degelyk regt gehad, om de zaak ter eerster instantie te behandelen.

Ouderling Kotze, van Wynberg, en Dr Kotze, van Richmond, wenschten verschoond te blyven van de stemming wegens bloedverwantschap.

Ds de Beer beweerde dat er een groot verschil was tusschen de beide zaken; en zeide, dat hy niet wist, waar het eindigen zou, als men toeliet, dat de Regtbank hare uitspraken op regtsbeginselen grondde. Hy ried de vergadering aan de zaak wel te bedenken.

Ds. J. H. Hofmeyr verklaarde zich ten gunste van het voorstel van Ds. du Plessis.

Professor Hofmeyr zeide, dat men in de Synode geen Prokureur Generaal had, om eene akte van beschuldiging op te maken.

De Ouderling van Adelaide en Ds. Roos wenschten buiten stemming te blyven,

Ds. Borcherds zeide, dat het tegen de wet was, dat iedereen buiten stemming wilde blyven.

De Ouderling van Sutherland had ook bezwaren; doch Ds. de Vos zeide, dat die op een misverstand berustten.

Ds. Heugh zeide, dat hy zich niet geregtigd achtte, buiten stemming te blyven, en dat door al dat buiten stemming blyven de invloed der Synode werd verzwakt.

Ds. de Beer had een voorstel, dat daarop neêrkwam, dat dewyl het vonnis der Synode door de Regtbank gegrond was op het feit, dat er aan den beklaagde geene akte van beschuldiging was ter hand gesteld, iets hetwelk door de wetten der kerk niet werd geëischt, de vergadering den predikant van Darling zitting zoude weigeren.

Ds. Shand secondeerde. Dit voorstel werd later evenwel teruggetrokken, ten gevolge van eene aanmerking van Professor Hofmeyr.

Ds. Krige stelt voor Ds. Kotzé geene zitting te weigeren, op grond dat er geen appèl van het vonnis der regtbank was aangeteekend, in welk geval de Synode zeker in het gelyk zou zyn gesteld.

Dit voorstel werd niet gesecondeerd en verviel derhalve.

De emendatie van Dr. Heyns werd in stemming gebragt en verworpen met 74 tegen 26 stemmen.

Daarop werd ook het voorstel van Ds. Plessis verworpen met 48 tegen 40 stemmen.

Men besloot thans te verdagen tot 3 ure.

NAMIDDAG ZITTING.

Ds. Beck stelde voor, dat, als er geen voorstel ter tafel was, de Moderator zoude beslissen of Ds. Kotzé zoude zitten of niet.

De ouderling van Somerset West secondeerde dit voorstel, doch daar niemand anders zich daarmede vereenigde, viel het in duigen.

Ds. Beck zeide, dat als men door zulk een voorstel geen einde maakte aan de zaak, men dan eene beëedigde verklaring zoude noodig hebben, om de nakomelingschap te doen gelooven, dat zulke dingen hier hadden plaats gehad.

Dr. Robertson had een ander voorstel, waardoor hy dacht, dat de zaak spoediger zoude afgehandeld worden. Het luidde als volgt:—

"De vergadering, met het oog op haar besluit van gisteren, verklaart, dat aan den predikant van Darling geen zitting geweigerd moet worden."

De ouderling van Heidelberg secondeerde dit voorste.

Ds. Murray maakte eenige aanmerkingen, alsook Dr. Heyns, welke laatste spreker zyn reeds geuit gevoelen herhaalde, dat door de stemming van den voormiddag den Predikant van Darling zitting was geweigerd, welken misslag men nu wenschte te herstellen, zoodat spreker dacht, dat de vraag thans bepaald moest beantwoord worden, of aan genoemden leeraar zitting zou worden geweigerd of niet.

Ouderling de Smidt, verklaarde, dat hy niet de minste zwarigheid had, om voor het voorstel van Dr. Robertson te stemmen, ofschoon hy zich vroeger niet had kunnen vereenigen met den aanhef van het voorstel van Ds. du Plessis, waarop dit voorstel was gegrond. Als lid der vergadering, moest hy zich evenwel, aan de meerderheid onderwerpen.

Toen het voorstel van Dr Robertson thans in stemming werd gebragt, verlieten velen, vooral de jongere predikanten, de vergadering. Het voorstel werd aangenomen met 45 tegen 30 stemmen.

Het vonnis in zake Ds Kotzé was dus ook herroepen.

Ds Leibbrandt protesteerde tegen het aangenomen voorstel, makende de beginselen van het voorstel van Ds du Plessis inbreuk op de regten der Burgerlyke Regtbank, en moetende de predikant van Darling 'jure suo' zitten.

Ds. Leibbrandt objecteerde thans tegen de zitting van Prof. Hofmeyr, als ouderling van Stellenbosch, daar genoemde hoogleeraar niet beschouwd kon worden als een gewoon lid der gemeente, en daar ouderlingen geene geestelyken, maar leeken moesten zyn.

Na eenige opmerkingen van Dr. Faure en Dr. Heyns werd echter een voorstel van den Assistent Scriba, gesecondeerd door den Scriba, om Professor Hofmeyr zitting te verleenen, met eene groote meerderheid aangenomen.

Ds. Leibbrandt teekende protest aan tegen dit besluit, en Di. Beck en Burgers verlangden aanteekening, dat zy in de minderheid hadden gestemd.

Een andere objectie van den predikant van Tarkastad tegen den ouderling van Queens Town verviel, daar geen van beide partyen tegenwoordig was.

Verder werd er nog gepraat over een voorstel om ook aan de voorstellers van emendaties regt van repliek te geven, dat daarmede eindigde, dat men bepaalde zich aan de wet te houden.

Verder werd besloten, om heden alleenlyk vergadering te houden van 9 tot 12, om den leden gelegenheid te geven, de landbouwtentoonstelling te bezoeken.

KAAPSCHE AFDEELINGSRAAD.—De nieuw gekozen Raad zal niet op Dingsdag 8—zoo als vroeger is aangekondigd,—maar op Dingsdag 15 November aanst. voor de eerste maal vergadering houden.

HERVORMINGSFEEST.—De gedenkdag der Hervorming zal aanstaanden Zondag in de beide Ned. Gerf. Kerken feestelijk worden gevierd. De diensten zullen worden verrigt door Dr. Robertson, en Di. de Beer en J. H. Hofmeijr.

DE KIEZING VAN EEN OUDERLING, voor de Kaapstadsche Gereformeerde Kerk, in plaats van den heer J. H. Redelinghuys, die bedankt had, geschiedde Maandag onder voorzitterschap van Ds. G. W. Stegman, terwyl 19 stemgeregtigden tegenwoordig waren. De keus viel op den heer A. D. Krynauw met 11 stemmen tegen 8 voor den heer J. H. Hofmeyr.

DE KRIMINELE REGTSZITTING wordt aanst. Dingsdag 1 November geopend voor den hoofdregter Bell. De agenda bevat een groot aantal zaken, de meeste waarvan echter van minder ernstigen aard zijn. Onder dezelve telt men echter een van moord, twee van kindermoord, eene van verkrachting, eene van brandstichting, drie van persoonsaanranding en de rest, 15 getal, bestaat uit diefstallen met of zonder inbraak en eene van verhelen van gestolen goederen.

GOUVERNEMENTS AANSTELLINGEN.—De heer Henry W. Piers tot Curator van het Zuid Afrikaansche Museum gedurende het op verlof afwezig zijn van den heer E. L. Layard; de heer D. J. L. Kotzé tot adsistent veldkornet van de wijk Zuid Onder Roggeveld in de afdeeling Calvinia; de heer F. Penn tot Waarnemend Veldkornet van de wijk Newcastle, afdeeling Peddie.

SUBINSPEKTEUR SHANN.—De prokureur-generaal heeft geweigerd, dezen van meineed aangeklaagden politie-beambte krimineel te doen teregt staan, op grond van de tegenstrijdigheid in de verklaringen der verschillende getuigen. Shann is dientengevolge weder in zijn post hersteld, maar zal niets meer te doen hebben met het departement der onder de bekende wet staande vrouwen.

VERWONDING.—Maandag werd zekere Gallara, *alias* Jongie Taaiklip, voor den magistraat gebragt, beschuldigd van op Zaturdag drie lieden, Lodewijk Reintjes, William Kirsten en John Rorich, gedurende een straatrumoer met een mes gestoken te hebben. Uit de verklaringen blijkt, dat hij in beschonken toestand de anderen tot vechten had uitgedaagd en toen met het mes was begonnen te steken. William Kirsten en John Rorich zijn gevaarlijk gewond; laatstgenoemde moest zelfs naar het hospitaal vervoerd worden.

WREEDAARDIGE MOORD.—Er is berigt ontvangen van een verschrikkeljken koelbloedigen moord, gepleegd te Port Nolloth die plaats had op den 8sten dezer. De bedrijver is Peter Cross, een mozambieker van buitengemeene grootte en spierkracht, en deswege reeds sedert lang de schrik van den omtrek. Zijn slagtoffer was zekere kleurling, John genaamd, in dienst bij den heer Davis. De aanleiding was een twist en daarop gevolgd gevecht, waarin de nu vermoorde de overwinning behaald had op een vriend van den moordenaar, welke laatste daarover wraak wilde nemen en zulks deed, door John met een knods van omtrent negen duim dikte dood te slaan. De moordenaar is in hechtenis genomen en naar Springbok vervoerd.

SCHUTBERIGT.—Op datums en plaatsen ondergemeld zullen verkoopingen gehouden worden van niet te voren gelost schutvee, te weten: op 5 November; schut te Zeekoerivier, district Oudtshoorn, eene donkerbruine merrie, om 9 jaar oud, gemerkt regteroorzwaluwstaart, regter voorpoot dikkelid; een lichtbruin ruinpaard, omtrent 7 jaar oud; een rood bruine hengst met twee witte achterpooten, omtrent 2½ jaar oud; op 13 November, op het marktplein te Swellendam, uit het schut to Kinko: een donkerbruine merrie, regter achterpoot gedeeltelyk wit, omtrent 13 jaar oud; en op 19 November, schut te Dikdoorns, distrikt Frazerburg: eene vaalbruine merrie, met ster, beide achterpooten wit, gemerkt regteroor winkelhaak van voren, omtrent 5 jaar oud met een vos hengstveulen, 2 maanden oud; op 24 November, schut te Wagendrift, afdeeling Calvinia, eene bruine merrie, omtrent 3 jaar oud, ongemerkt.

SWELLENDAM, 21 OCTOBER. 1870.—Van daar schryft men aan een tydgenoot het volgende:—Gedurende de laatste weinige dagen is het weder buitengewoon warm en drukkend geweest, hetgeen ons aan den naderenden zomer herinnerde. Gedurende de week hadden wy het genoegen een voordragt te hooren van Brown's Christyzangers, die algemeen genoegen gaf. Zy gaven vier voorstellingen en by elke gelegenheid was de opkomst talryk. Het zingen spelen en akteren waren goed. De zangers zyn op weg naar de diamantvelden en schynen alle fatsoenlyke lieden te zyn. Zy doen de reis te voet.—Wy zyn allen zeer verlangend om iets te vernemen van de handelingen der Synode, en zeggen nogmaals dat het te hopen is, dat aan Burgers en Kotzé zitting worden verleend; dat is hier het algemeen gevoelen. Onze waarnemende magistraat beantwoordt nog zeer goed en geef algemeen algenoegen. Als wy nooit een slechteren magistraat krygen dan de tegenwoordige waarnemende, dan behoeft Swellendam nooit te klagen. Hy is zeer accuraat, nauwkeurig en gestreng in de wet, die hy op zyn duim kent. Na hier geageerd te hebben, is 't te hopen, dat de regering hem eene vaste betrekking zal geven als magistraat, waarvor hy zeer geschikt is.—De Humansdorpsche postzak, die eenige maanden geleden tusschen hier en Caledon verloren is geraakt, werd in de Breede rivier by de pont gevonden. Terwyl de pontman eenige passagiers in de boot over de rivier bragt, merkte hy een pakje op, dat in de rivier afdreef, en naderby gaande, vond hy dat 't een postzak was. Dit mag wel een wonderbaarlyke vondst genoemd worden. De zak werd dadelyk naar het postkantoor gezonden, doch de inhoud was genoegzaam geheel vernield. Waar de zak al dien tyd geweest is, weet niemand.

BEAUFORT WEST.—Het Rondgaand Hof hield Maandag 17 dezer zitting Betje Philander, eene Hottentottin, erkende schuldig te zijn aan doodslag gepleegd op haar man, die aan de gevolgen van een steenworp was overleden. Zij wendde dronkenschap voor en kreeg zes maanden dwangarbeid tot straf.—De civiele zaak Carolis Philis *vs.* Hannah en Hoffa, betreffende den verkoop van een 30 karaten wegenden diamant voor £200, welke prijs van achteren gebleken is buiten alle verhouding tot de wezenlijke waarde te zijn, en tot teruggave van welken steen of tot betaling van de werkelijke waarde de tusschenkomst des regters werd ingeroepen, werd, na het verhooren van eenige getuigen, verwezen naar het Hoog Geregtshof.—In verschillende gedeelten van het distrikt en vooral in het Nieuwveld, dat zeer droog was, is veel water gevallen.—De opbrengst der Huisbelasting in de afdeeling zal £231 15s. per jaar zijn, van welke som in dit jaar £149 10s. moet betaald worden aan de schatters, zoodat er maar weinig voor de landskas overblijft.—Ruim dertig Schotten zijn in de afgeloopene week door Beaufort gemarcheerd op weg naar het oord der diamanten. De prachtige steen, genaamd "Ster van Beaufort West," is het voorwerp der algemeene beschouwing en bewondering geweest en heeft het koortsvuur met erger kracht dan ooit doen uitbreken. Geheele huisgezinnen zijn er mee aangetast en men verwacht dat verscheidene daarvan den grooten weg zullen opgaan.—De heer Josias Esterhuizen, van Esterville, heeft zijn boedel overgegeven en de heeren Pritchard en Rice zijn aangesteld als provisionele curatoren.—*Courier.*

DIAMANTVELDEN.

De Vrystaatsche couranten zyn ons ook met den post van Maandag niet ter hand gekomen. De volgende telegrammen omtrent de velden werden echter Dingsdag in de stad ontvangen van Grahamsstad.

De *Journal* publiceert het volgende telegram van King William's Town:—

"Nieuws van diamantvelden tot 19. Luit. Vivarts partij, Natal, 54 diamanten gevonden, nl. 1 van 150 karaten, 1 van 27, en andere van 12 en minder, alles te zamen gewaardeerd op £150,000.—Eerste nommer van *Diamond News* ontvangen; vol belangwekkende zaken; rapporteert verscheidene vondsten."

Cawood, van Cradock, heeft een diamant gevonden van 24 karaten; Bowker een van 12; Harries twee van 15 en 12; Lloyds gezelschap uit Kafferland, bezit diamanten, gewaardeerd op £11,000; Pitt, van Wittlesea vond in drie weken tijds voor £8,000 aan waarde.

GOUDONTDEKKING.

Dingsdag werd het volgende berigt in de stad ontvangen:—De heer Luttig, te Prins Albert, heeft uit een brief van zijn broeder, die op Uitkijk, een plaats tusschen Prins Albert en Beaufort West, woont, onder dagteekening 21 dezer, vernomen, dat hem een stuk gedegen nagenoeg zuiver goud, wegende bijna twee-en-een half ons, en op eene naburige plaats gevonden, gebragt was. De Civiele Commissaris van Prins Albert en de heer Luttig zijn naar Uitkijk vertrokken om een onderzoek in te stellen. Het stuk metaal was door verscheidene personen gezien, en is, naar men verneemt, thans op weg naar Kaapstad.

DE OORLOG.

Laatste Nieuws uit Europa.

De volgende telegrammen werden Dingsdag van Port Elizabeth ontvangen:—

De *Zephyr* is in Algoabaai aangekomen, berigten brengende tot den 16 September, die inhouden, dat de Italianen in Rome zijn en de vrede gezegd werd onmogelijk te wezen. De volgende zijn de telegrafische berigten, welke het vaartuig bragt:—

Londen, 10 *September*.—De Parijsche Verdedigings Commissie roept den Koning op om Frankrijk te ontruimen. De correspondent van de *Times* zegt te hopen, dat de onderhandelingen tot vrede zullen leiden. Rusland paart zijne pogingen bij die van Oostenrijk. Engeland houdt zich ter zijde. De vijand trekt in drie afdeelingen op naar Parijs. Nieuws ontvangen van uitvallen uit Straatsburg. Een officieel dekreet roept het kiescollege bijeen om constituenten te kiezen voor de Vergadering, van 16 October, die zal bestaan uit 150 leden. Victor Hugo doet een beroep op het Duitsch broederlijk gevoel om geene barbaarschheid te plegen door Parijs aan te vallen. De *Figaro* staat den vrede sterk voor. Het zegt dat er reeds genoeg bloed vergoten werd, en Frankrijk een afkeer heeft van hem, die den oorlog veroorzaakte. Indien Pruissen schadevergoeding in geld eischt, zal het er in toestemmen, doch het kan geene verovering gedoogen. Zegt, dat geene Europesche mogendheid onverschillig kan zijn omtrent het evenwigt der magt in Europa, wordt het bedreigd.

De Orleanistische Prinsen hebben, op verzoek van Frankrijk, Frankrijk verlaten. Het Berlijner officiele verslag van den slag te Sedan zegt, dat de Duitschers namen 87,000 gevangenen, 80 kanonnen, 70 mitrailleuses, 10,000 paarden en eene groote hoeveelheid materialen.

De Pruissische korpsen zullen op den 14den in positie zijn om Parijs.

Londen, 11 *Sept*. Een officieel dekreet van Parijs verplaatst de hoven van Justitie en Cassatie naar Tours.—Zwitserland erkent de republiek. Er wordt gezegd dat de Keizer van Oostenrijk bij den Pruisischen Koning heeft aangedrongen op het accepteren van den vrede. Volgens gerucht heeft Bazaine den vijand aanmerkelijk verlies toegebragt te Pont à Mousson. De Pruisen hebben voor Straatsburg bestemde ammunitie buit gemaakt.

Groote verontwaardiging in Parijs, dat Engeland den oorlog niet stuit. Over den vrede moet gediscussieerd worden. Frankrijk £40,000,000 te betalen en de vloot op te geven. Men gelooft dat Frankrijk zou toestemmen. Bismarck raadt de annexatie van Lotharingen en den Elzas af. Men zegt, dat Koning Wilhelm den ex-Keizer nog beschouwt als het hoofd van Frankrijk en bereid is om van Lotharingen en den Elzas afzonlijke provincien te maken.

Thionville en Montmédy staan het beleg nog door.

12. Thiers is van Parijs naar Londen vertrokken en van daar op reis gegaan naar Petersburg en Weenen. *Gaulois* zegt, dat Engeland aan Pruissen een nota gezonden heeft om in naam van de onzijdige mogendheden een wapenstilstand te vragen. Geen antwoord ontvangen.

Portugal erkent de Fransche Republiek.

Fransch Gouvernement roept alle militairen in buitenlandsche dienst op om dadelijk terug te komen.

Duitschers gearriveerd te Maux aan de Marne en Melun aan de Seine.

Opstand uitgebroken te Nice en Montmeron, Fransche autouriteiten afgezet en Italiaansche Republiek geproklameerd.

Pruisen gearriveerd te Carlipont en Uhlanen verschenen in Provence. Vandaag zullen er 30,000 Pruisen zijn.

Florence.—Paus heeft besloten in het Vatikaan te blijven.

15. *Times* correspondent uit Berlijn zegt, dat zwaar geschut wordt gezonden naar Toul en Parijs. De blokkade van Oder en Elbe schijnt opgeheven.

Parijs.—Alle spoorweggemeenschap met Parijs trapsgewijze afgebroken.

Kleine schermutselingen te Monteran en Milaan.

Florence.—Italiaansche troepen bezetten Viterbo. Geen wederstand. Italie waarborgt persoonlijke veiligheid van den Paus. Kardinalen en andere gezaghebbenden weigeren tusschen beide te komen.

Parijs 15.—Trochu gelast dat alle dagen 70,000 man op de wallen moeten zijn. Parijs met 30,000 rifles verdedigd is onneembaar. Twee zware machines vervaardigd volgens het stelsel der mitrailleuse, om de stad te verdedigen.

Uit Berlijn wordt geschreven, dat als Parijs genomen is, de Senaat, het Wetgevende Ligchaam en het Regentschap zullen beschouwd worden, als regtens het Gouvernement te zijn.

Spanje heeft zijn gezant uit Parijs teruggeroepen, omdat hij, met de Republiek te erkennen, zijne instruktien is te buiten gegaan.

Sept. 16.—Het bombardement van Laon na het verraad hervat.

Pruisen zeer ingenomen met de houding van Engeland. Geen uitzigten op vrede nog, zelfs niet met afstand van grondgebied. Republiek geproklameerd te Straatsburg.

Parijsche berigten zeggen: Verscheidene korpsen van den Kroonprins nabij Nantes en 30,000 man te Crepsy. De voorhoede te Nauteuil.

Correspondent van *Daily News* zegt dat de Zwitsersche delegatie verlof heeft gekregen om binnen Straatsburg te gaan en er de vrouwen en kinderen uit te halen.

Metz.—Geen gevecht na den 2den. Ontsnapte burgers zeggen, dat het garnizoen spoedig uitgehongerd zal zijn. Er is geen koren meer.

Italiaansche troepen bezetten Rome. Plebiscit in de Pauselijke staten. Het Italiaansche publiek zeer verheugd.

Malmesburysche Afdeelingsraad.

De gewone maandelyksche vergadering van dezen raad werd gehouden in de Hofzaal, te Malmesbury, op den 4den October 1870.

Tegenwoordig waren de Heeren E. S. Ford, C.C., (voorzitter,) Duckitt, Moorrees, Hodges, Gird, Bresler, Louw en Visser.

Notulen van de vorige byeenkomst werden gelezen en goedgekeurd.

Het verslag der commissie, aangesteld om den Zwavelberg Weg te inspekteren, ingediend zynde, werd besloten dat de weg door de bandieten-party zal worden gerepareerd.

Het verslag der commissie aangesteld om den weg tusschen Hopefield en Jantjesfontein te inspekteren, ingediend zynde, werd besloten, op voorstel van den heer Gird, gesecondeerd door den heer Hodges, dat de party onder opzigter Hamilton gezonden zou worden zoo spoedig de party beschikbaar was.

Op voorstel van den heer Bresler, gesecondeerd door den heer Gird, werd besloten, dat wanneer de Bandietenparty gezonden werd den Zwavelberg weg te repareeren, zy eerst dat gedeelte van den Wellingtonschen weg repareeren, gelegen tusschen de plaats van den heer Bresler en Botriviersvlei.

Een tender werd ontvangen van de heeren Kotzé en Corder, om de brug te Bridgetown te repareeren voor de som van £4 10s. Besloten denzelve aan te nemen.

Een brief werd gelezen van den Kaapschen Afdeelingsraad, waarin gemeld werd dat de Kaapsche Raad niet genegen is een brug over het ravyn te Dieprivier te maken, tenzy deze Raad een-derde van de kosten bydraagt.

Op voorstel van den heer Moorrees, gesecondeerd door den heer Gird, werd besloten aan den Kaapschen Raad bekend te maken, dat deze Raad van oordeel is dat een brug van veel minder kosten dan die voorgesteld, zal beantwoorden, voor het maken waarvan de raad gereed is £25 te contribueren.

De heer Bresler, overeenkomstig kennisgeving, stelt voor, dat de resolutie van dezen Raad, aangenomen op den 7den January 1868, de aanstellingen van leden om te inspekteren alleenlyk tot diegenen bepalende die geneigd zyn de wissels van den Raad te teekenen, in herziening zal worden gebragt, op grond dat dezelve niet bekrachtigd is door eenige bestaande wet.

Het voorstel niet gesecondeerd zynde, vervalt.

Besloten, dat het schut te Nieuweland zal worden gesloten, en dat een nieuw zal opgerigt worden te Bakoven, en dat de heer A. J. Joubert aangesteld wordt als schutmeester.

Op voorstel van den heer Gird, gesecondeerd door den heer Bresler, werd besloten kennis te geven aan de verschillende schutmeesters dat tenzy zy maandelyks hunne rekeningen inzenden, stappen tegen hen zullen worden genomen.

Werd ook besloten om ieder schutmeester met een behoorlyk schutboek te voorzien.

Besloten, dat tenders zullen worden gevraagd voor de pacht van Amoskuil en Remhoogte tollen, voor het aanstaande jaar.

De voorzitter geeft kennis dat op de vergadering te worden gehouden op den 6den December aanst., hy voorstellen zal eene belasting op te leggen op alle vaste goederen voor het jaar 1870.

Op voorstel van den voorzitter, werd besloten een som van £150 te leenen van de Kaap de Goede Hoop Bank, door een bill op 4 maanden.

Besloten, dat voor het laatst kennis zal worden gegeven aan allen die achterstallig zyn met de betaling hunner belasting, dat geregtelyke stappen genomen zullen worden tegen alle achterstalligen; indien niet betaald vóór het verloop van een maand na datum van kennisgeving.

De heeren Duckitt en Moorrees werden aangesteld den Mamreweg te inspekteeren, gerepareerd door den heer Howse.

Nadat rekeningen, ten bedrage van £79 0 7, waren goedgekeurd, verdaagde de Raad.

Gemengde Berigten.

Ivoriet is de naam van een nieuwe stof, waarop men met potlood of inkt kan schryven, en het geschrevene met een wollen lapje weder kan uitwisschen. Uitgevonden door een Amerikaan, heeft de firma van Gotzen & Barmen het geheim aangekocht en laat nu het fabrikaat in groote hoeveelheid vervaardigen. Het wordt zoowel in vellen als teekenpapier vervaardigd als in den vorm van notitieboekjes en als schryftafels met lysten, in den vorm van onze leien, voor schoolgebruik.

Naar men uit Hamburg aan de *Daily News* schryft, is by het Duitsche leger een nieuw soort voedsel ingevoerd, dat zeer in den smaak valt van de soldaten. 't Is een soort worst, gestopt met spek, uien, erwtemeel en peper. Die worst biedt twee voordeelen: vooreerst, dat zy lang bewaard kan worden en vervolgens, dat de manschappen er dol op zyn. De uitvinder en fabrikant heeft voor de levering een contract aangegaan, waarby bepaald is, dat hy één groschen zal profiteeren per stuk voor het eerste millioen, en een twaalfde groschen per stuk voor het surplus. Meer dan duizend werklieden houden zich met de bereiding van dit voedingsmiddel bezig; en dagelyks worden spoortreinen vol naar de grenzen verzonden.

Dezelfde correspondent bericht, hoe uit de bekentenissen van talryke Fransche gevangenen gebleken is, dat zy ten eenenmale onwetend waren van de bepalingen der Geneefsche conventie, en, dientengevolge, van de onschendbaarheid en de beteekenis van het roode kruis op den witten grond. Zelfs de Fransche militaire geneesheeren hadden het beschermende symbool niet gedragen, omdat ze daardoor—naar hun eigen zeggen—zich zouden blootgesteld hebben aan de minachting van de militaire leeken.

In een brief uit Manheim wordt geklaagd over de wyze, waarop Fransche schuldenaars ten opzichte van Duitsche schuldeischers te werk gaan. De firma Winkler und Sohn, te Rochlitz, byvoorbeeld, ontving dezer dagen de volgende missive: "Leiden, Premble & Co. te Parys melden dat zy niet kunnen voldoen aan het verzoek om het op 5 dezer betaalbaar gesteld dividend ad. 4 0-0 by Verdon de la Morlière te Parys te incasseren, naardien de heer J. Santhan, syndicus dezer firma, heeft verklaard, onder de tegenwoordige omstandigheden geene uitbetaling te doen aan den onderdaan van een land hetwelk met Frankryk in oorlog is." De *Oostsee Zeitung* spreekt ook van een dergelyk geval. De zoogenaamde Ridderschapsbank te Stettin had namelyk by het huis Rotschild te Parys over een aan haar verschuldigd montant willen disponeren, maar ook ten antwoord gekregen dat dit vooreerst niet betaald zou worden. "Derhalve—zegt de Mannheimer correspondent—" hebben ook de Fransche schuldenaars aan hunne Duitsche schuldeischers den oorlog verklaard. Nu is de vraag, of de Duitsche schuldenaars niet wederkeerig op dezelfde wyze moeten handelen.

GEDOOPT.

In de Ned. Geref. Kerk, Zondag, 23 Oct., door den Wel-Eerw. Dr. S. P. Heyns,

Een zoon van den heer Jan Johannes Jacobus Adamse, met name Michiel Jacobus Johannes.

In de Vrye Protestantsche Kerk, door den Wel-Eerw. heer D. P. Faure, op Zondag. 23 October.

Een zoon van den heer E. H. F. de Roubaix, met name Emanuel Herman François de Villiers.

OVERLEDEN.

October 18.—De Wel-Ed. heer Roelof Willem Deibel officier van gezondheid van het Oost Indisch Leger, oud 34 jaren.

THE

Zuid-Afrikaan.

Cape Town, October 27, 1870.

THE EUROPEAN WAR.

News to 16th September.

By the *Zephyr* which has arrived in Algoa Bay from Mauritius, Telegrams to the 16th of September, have been received from Europe.

The Italian Troops have entered Rome.

PEACE IS SAID TO BE IMPOSSIBLE.

PARIS IS PROVIDED FOR A SIX MONTHS' SEIGE.

The Parisians are in good spirits.

Two large Engines of War on the principle of the Mitrailleuse, have been constructed for the defence of Paris.

London, Sept. 10.

Paris Defendenee Committee; summon the King to evacuate France at once.

Times correspondent says: "Hopes negotiating will lead to peace."

Russia joins efforts of Austria. England stands aloof.

Enemy advancing on Paris with three corps.

Victor Hugo appeals to German paternal sentiment not to commit a barbarism by attacking Paris.

Figaro, strongly advocates peace, says butchery enough, and France repudiates author of war. If Prussia makes money claim, would accept, but cannot agree to conquest; says no European Power can wrap herself in indifference to equilibrium of Europe, if threatened.

Orleans Princes, at request of France, quitted France.

Prussian Corps will be in position round Paris on the 14th.

London, 11th.

Emperor of Austria has urged the King of Prussia to accept peace.

Prussians captured munitions for Strasburg.

London Observer says, that unless England has power to negotiate on behalf of one power, no *locus standi* as mediator.

Provisional Government determined to defend Paris.

Great indignation in France, because England does not stop war. Peace much discussed. France to pay £40,000,000, and give up fleet. It is considered that France would agree.

Bismarck does not advise annexation; Alsace and Lorraine only destroy ports.

12th.—Thiers leaves Paris for London to-night. *Gaulois* says England has forwarded a note to Prussia, demanding armistice in name of neutral Powers. No reply received. Prussians expected to enter Meuse and Melin this evening.

Thiers left London yesterday; he proceeds to St. Petersburg and Vienna.

Minister of Interior communicated that on Saturday the Prussians attacked Toul, and were repulsed, their batteries dismantled, and their losses 10,000 killed and wounded.

A communication, sent by Favre, through Granville to Bismarck not yet replied to. It is supposed asking what terms Germany will accept.

FLORENCE.—Pope has solicited to leave Rome and go on board an English frigate

Resolution unknown yet. Pope gave orders to the Papal troops not to resist.

An enthusiastic demonstration in favour of the Italian King.

London, 14th.

Times Berlin correspondent, says: Bismarck reports capture of Sedan. Napoleon complaining that public opinion forced war on him against his will.

Times says there is a prospect of peace if France admits herself responsible for the war as well as the Emperor.

Paris Official.—Steamer has gone to Civita to bring French soldiers from the Papal States.

Prussians have arrived at Carlipont, and Uhlans have appeared at Province.

30,000 Prussians will be there to-day.

Strasburg, 9th.—Ulrich's situation worse; bombardment continues, and is frightful. He will hold out to the end. Mail service between London and Paris stopped.

Paris, 15.

To-day Trochu issued orders that 70,000 men are required daily. No ramparts. Paris defended with 30,000 rifles, is inaccessible.

Spain has decided to recall minister of Paris for recognizing the Republic.

Times's correspondent at Berlin says:—"German Cabinet preparing to establish a Parliament for the the whole of Germany. Formidable siege, artillery sent to Touls and Paris. Ships can enter Oder and Elbe. Blockade seems raised. Provisional correspondence doubts present Government being able to conclude a peace in the name of France."

The *Gaulois* believes peace negotiations will have good effect.

Ashantilly says, Bazaine abundantly supplied daily with news. A correspondent says, that Swiss delegation permitted to enter Strasburg, and take out women and children.

Report destruction and enormous injuries consequent on incessant bombardment.

METZ.—No fighting since the 2nd. Escaped citizens say garrison will soon be starved out. No corn left.

Italian troops occupying Rome.

Plebiscite in Papal States taken. Italian public very satisfied.

Berlin accounts says, when Paris is taken, the Senate, Corps Legislatif and Regency will be regarded as Government De Jurie.

PARIS.—All rail communications with Paris gradually suspended.

Official accounts state that bombardment of Toul, on 10th, lasted nine hours, and town greatly suffered.

Prussians maintain their position.

Sept. 16.

Prussians highly gratified at England's attitude.

German Republic proclaimed at Strasburg.

APPOINTMENTS.—His Excellency the Lieut.-Governor administering the Government has been pleased to approve of the appointment of Henry W. Piers, Esq., to act as Curator of the South African Museum, during the absence on leave of E L Layard, Esq.; Mr. Dirk Johannes Louis Kotzé to be the assistant fieldcornet of the ward South under Roggeveld, in the division of Calvinia; Mr. Francis Penn to act as fieldcornet of ward Newcastle, in the division of Peddie, during the absence of Mr. Lloyd.

SUB-INSPECTOR SHANN.—This officer, who was committed for trial by the Resident Magistrate upon the charge of perjury, has been set at liberty. The Attorney-General declined to prosecute in the case, on account of the many contradictions in the several witnesses' evidence. The officer has been reinstated in his rank of Sub-Inspector, though he has not for the future to have the charge of the women coming under the Contagious Disease Act.

CRIMINAL SESSIONS.—The criminal sessions of the Supreme Court will be opened on Tuesday next. The following cases are set down for trial; Kotje Alie, Lys Joseph, and Griet, murder; William Dixon de Villiers, rape; Job Pieterseu, arson; Regina, Abraham Jacobus van Wyk, and Thomas Sault, assault with intent &c.; Izaak Izaaks, robbery; David Roberts, Hendrick van Wyk, February Jeptha, and Frederick Adams, theft; Jongie Hendricks, receiving stolen goods; Thomas Bunkway, Thomas Sault, Paul Kolbe, Bokkie, and Job Pietersen, housebreaking and theft; Willem Titus, and Willem Petrus shopbreaking and theft; Jan Williams, Jonas Adams, and Damon Mond, storebreaking and theft; Kimonie Gamaldien, officebreaking and theft; October Appollos and Cupido Jonker, cellar breaking and theft.

THE SYNOD.—On Tuesday afternoon, it was decided by a majority of eight, that the Rev. Mr Burgers should be allowed to sit in the Synod. The particular motion carried was that of the Rev. Mr. du Plessis.

THE MAIL STEAMER.—The Royal Mail Steamer is now in her 32nd day from England, and may therefore be expected either to-morrow, or Saturday.

ON SUNDAY MORNING a coloured man, named Frickie, was found in a dying state in a horse box on the Central Causeway. He was removed to the hospital, but died before admission could be obtained.

ASSAULT WITH A HAMMER.—John Grieves, the landlord of the "Jolly Tar," broke the heads of two men on Monday evening with a hammer. The men were at once taken to the Hospital, and were attended to by the surgeon. The wounds are not dangerous.

THE "BISMARCK."—The steamer *Bismarck* is now daily expected in Table Bay from Natal. Upon her arrival she is to be laid up until after the expiration of the war.

DEAL SHIPS.—Three vessels from Sweden with deals arrived in Table Bay on Sunday. One vessel, the *Sjofroken*, has been taken into dock, and will discharge her cargo; but the other two vessels, *Concordia* and *Helen White*, are still in the roadstead, and it is not certain whether they will discharge here or not.

THE WAR.—At every service in the Roman Catholic Church of this city on Sunday last, subscriptions were raised on behalf of the widows and orphans by the war irrespective of nationality. This is an example which ought to be followed in every place of worship throughout the Colony.

AN ATTEMPTED MURDER

THREE MEN STABBED.

A man named Gallara, alias Jongie Tiklip, is in custody charged with having, on Saturday night stabbed Lodewyk Reintjes, William Kirsten, and John Rorich during a brawl in the streets. The man, in company with another called Jacob, who was subsequently discharged, was placed before the Resident Magistrate on Monday. From the evidence it appeared that on Saturday some men who were about to start for Camp's Bay, on a fishing trip, were standing in Green-street, when the prisoner came up in a half drunken state, and challenged them to fight. He boasted of his strength, and said he was a match for any three of them. The prisoner then went away, but he afterwards met them again. He appears to have been somewhat hustled, and having drawn his knife, he stabbed William Kirsten in the back. The prisoner then attacked Lodewyk Reintjes, and John Rorich, who went to Kirsten's assistance, and cut Lodewyk Reintjes in the hand, and John Rorich in the abdomen. The police then interfered, and the prisoner was taken to the Station-house. The wounded men were subsequently examined by Dr. Ross, who certifies that the wound in the hand of Lodewyk is across the right palm, about four inches long, and half an inch deep. The injury to William Kirsten consists of an incised punctured wound, below the left scapula, which has penetrated about three inches and is dangerous to life. John Rorich has been stabbed in the left side, in the hypogastric region; the wound extends for about three inches, and is so severe as to cause a protrusion of the omentum to the extent of six inches. Dr. Roux assisted Dr. Ross in dressing the wound, and on their joint recommendation the wounded man was removed to Somerset Hospital, where he lies in a very precarious state.

THE LATE HEAVY RAINS—FOUR PERSONS DROWNED.—Reports have reached us (*P. E. Telegraph*) of a sad disaster at Kraai River, accompanied with a melancholy loss of life. A wagon laden with goods, on which were also two coloured women and two children, was being driven through the Kraai River by a native wagoner, when a freshet of water came down which buried the wagon and swept away the driver and oxen. The driver managed to reach the banks of the river: but the women and children were drowned, and the goods, which belonged to Mr. Roberts, of Aliwal North, and Messrs. Harris and Stephenson, of Lady Grey, were all destroyed or injured.

WRECK OF THE BARK "ELIZA AND ALICE,"—A Court of Inquiry into the circumstances connected with the wreck of the bark *Eliza and Alice* on the 21st ult., near Cape St. Francis, whilst on her voyage from Sundavall, Sweden, to Port Elizabeth, was held by the acting Resident Magistrate, assisted by Captain Skead, as nautical assessor, on Thursday and Friday week. The persons examined were William Morris, master of the *Piccadilly*, who passed the *Eliza and Alice* the night previous to the disaster, and described her position and course of steering, and Bernard Whiting, chief officer. Francis Reo, boatswain, and Albert Zies, able seaman, of the *Eliza and Alice*. Judgment was given as follows on Saturday last: "Having taken the evidence of the master of the brig *Piccadilly*, who was in company with the bark *Eliza and Alice*, as well as that of the chief mate, the boatswain, and the man at the wheel at the time the vessel struck, and having duly considered the written statement of the master, Daniel Hayes, which was produced and read by him in court, the Court is of opinion that the loss of the *Eliza and Alice* is to be attributed to the fault of the master, Daniel Hayes, in not verfying his position by bearings and distance of the land, which was in sight during the greater part of the 20th, and which was, by the evidence before the Court, within eight to ten miles of the vessel instead of forty miles, as shown by the reckoning, which error must have been discovered had the precaution been taken of consulting the chart. It is established by the evidence that at 6 p.m. on the 20th, the vessel's position was eight to ten miles S.S.W. from the Knysna Heads, instead of S. by E ½ E. 57 miles, as shown by the reckoning in ship's log; and by the courses steered and the distances run from that position, the vessel was steered for the spot very near to where she was stranded. The decision of the Court is, therefore, that the certificate of the master be suspended for six months from this date."—*P. E. Telegraph.*

MOURNFUL DEATH.—The *King Willi m's Town Gazette*, of the 17th instant, reports that on the previous day the body of a Lance Corporal of the 32nd Light Infantry, named Walter Walker, was discovered by the Water-works Supervisor in the river below the garden-bridge. The deceased had been missing since last Wednesday night. When found the body was dressed in summer clothing with a military top-coat, which give rise to the conjecture that the unfortunate young man lost his road and fallen into a deep hole of the river, when (although accounted an excellent swimmer) the heaviness of his clothing must have proved fatal; the face and fingures were much disfigured. We are informed deceased was a promising young soldier, about 20 years of age, well liked by his comrades and all who knew him, and was likely to have received advancement in the service.

A gentleman who passed through Colesberg from the Diggings, on Saturday last, says, that although he travelled over a bye-road which is not used by the majority of parties *en route* to the Diggings he met 80 wagons between Pniel and Colesberg, all on their way to the South African Golconda. He further states, that owing to the large number of working men at the Diggings who have either exhausted their stores in an unsuccessful search for wealth, or who have arrived on the fields in a destitute condition, European labor can be obtained at a very low rate of wages, about equal to what is paid to colonial native servants who work by the day; that mechanics can do well, and secure constant work on the fields, if they but choose to remain sober, but that, in the majority of cases, men who could make large sums of money by the exercise of their handicrafts, give way to drink, and sink to the lowest level of diggers society; that the fields are remarkably healthy, and there need be no fear of fever or any other epidemic, the only violent disease raging there being *delirium tremens.—Colesberg Herald*

Wellington Bank.

Notice to Shareholders.

A SPECIAL GENERAL MEETING OF SHAREHOLDERS will be held

ON THURSDAY,

24TH NOVEMBER NEXT,

At 11 o'Clock precisely,

in the Market Building at this place, for the purpose of

1st. Amending Section of 7 of the Trust Deed, in such a manner as will add the One Pound sterling of each Share, being the deposit set aside for a Reserve Fund to the Capital Account, by which, therefore, the Capital will be increased by £4,000, and the Reserve Fund decreased by £4,000.

2nd. Amending the Trust Deed in such a manner as will give to the Directors the power to redeem and cancel, from time to time, One Thousand Shares in order that the now existing number may be decreased from 4,000 to 3,000 Shares; and finally to elect a Director in the room of B. P. J. MARCHAND, Esq., who has retired,

By order of the Directors,
A. W. LOUW, J.'s son, Cashier.
Wellington, 7th October, 1870.

NOTICE.

Divisional Council,

PAARL.

PARTIES in arrear with the payment of Rates due on the 1st May, and 1st June last, for Main and Divisional Roads and Railway Subguarantee purposes, respectively, are hereby called upon for a settlement of the same within one month from this date, as after that time legal proceedings will be taken against all defaulters. No other notice must be expected in reference to these rates.

Persons in arrear with the payment of Rates due previously to 1870, are also herewith reminded to make an early settlement.

J N P DE VILLIERS, Secretary.
Divisional Council's Office, Paarl,
20th October, 1870.

Divisional Council,

MALMESBURY.

Tenders for Amoskuil and Remhoogte Toll.

TENDERS will be received by the undersigned until MONDAY, the 14th November next, for the farm of the Revenue of the above Toll for the year 1871.

The Lessee will be expected to keep the Toll Houses in a proper state of repair at his own cost and charges during the period of his lease.

Each Tender must be accompanied by an undertaking in writing, signed by Two Persons, binding themselves to become Sureties for the due performance of the Contract, in the event of its being accepted.

Further Particulars may be obtained from the undersigned.

GEO. G. RAINIER, Sec.
Divisional Council's Office, Malmesbury,
24th October, 1870.

S. A. ASSOCIATION.

Sale of Pure-bred Merino Sheep-Yearlings.

In the Estate of the late Dr. J. HUTCHINSON.

AT THE SHOW

This Day, Thursday, the 27th

WILL BE SOLD

4 EWES AND 4 RAMS,

Of the progeny of SIR LANCELOT, out of Pure-bred Dorien Ewes.

☞ It may be mentioned that SIR LANCELOT is an important Sturgeon, and took the first prize at the Cape Show in 1869.

C. A. DICKSON,
A. DENYSSEN,
Sec. S. A. Association, } Executors.

Cape Town, Church-square,
27th October, 1870.

Angora Rams.

THE Undersigned will submit at Public Sale, after the Agricultural Show in Cape Town, *This Day*, the 27th October,

30 PURE-BRED IMPORTED

ANGORA RAMS.

GOODLIFFE. SMART, & SEARLE.

Messrs R D JONES & Co., Auctioneers.

N.B.—Liberal Credit will be given to Purchasers.

Tenders for Freight.

NO SATISFACTORY TENDERS having been received,

FRESH TENDERS

Are invited by the Undersigned until **MONDAY NEXT, the 31st October, 1870, at NOON**, for the conveyance from Table Bay to Singapore of the remainder of the cargo of the abandoned Brig "APOLLONIA," consisting of about 125 TONS GOODS.

Further particulars can be ascertained at the Office of

JUTA & Co., Agents.

Wood's Reaping Machines.

LEVICKS & SHERMAN

BEG to inform their Friends in the Country Districts that they have imported some of these celebrated Machines *of exactly the same description* as that which *gained the Prize* at the great Reaping Match held last year; and will be happy to receive orders for the same.

No. 6, Adderley-street, opposite the Railway Station.

New Summer Goods.

MESSRS. HAMILTON, ROSS & Co.,

HAVE JUST LANDED FROM THE ST. "SAXON,"

46 Packages of London and Manchester Goods,

CONSISTING OF A GREAT VARIETY OF NOVELTIES FOR LADIES AND CHILDREN WEAR, AS ALSO,

Drapery, Hoisery, Haberdashery, Boots, &c.

HAMILTON, ROSS & Co.

Adderley-street.

Flowers of Sulphur.

Now landing ex 'Dora,'

A supply of the finest Sulphur of the following Marks;

BRANDRAM
POYNTE
CANDERY

In Barrels and Kegs

For Sale at 28, St. George's-street,

J. G. STEYTLER.

R. M. ROSS

Is now landing ex "Falcon,"

Cape Sickles, in three sizes,
Scythes, Blades, and Handles,
Garden Hoes,
Vineyard Hoes,
Portable Poultry Fences,

ALSO,

Further supplies of the best FLOWER OF SULPHUR, for VINEYARDS, in Kegs and Barrels.

Strand-street, Cape Town,

High Sheriff's Office,

Cape Town, 20th October, 1870.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Case, the following Sale will take place, viz.:—

Division of Caledon.

J W MOORREES vs. JACOBUS P LE ROUX

On Tuesday, the 8th November, 1870, at 10 o'clock a.m., in the village of Stanford, 4 Pigs, 1 Cow, 1 Calf, Household Furniture, Kitchen Utensils, &c., &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

30 Mules
20 Mares
10 Young Horses
10 Saddle and Draught Horses

WILL be sold on the Farm of Mr. J. N. HAMMAN, Kiezenbosch, near Malmesbury,

ON TUESDAY,

THE 1ST NOVEMBER, NEXT.

They are of the best breed and in excellent condition, brought up by Mr. A. JURGENS.

P. J. MOSTERT.

18th Oct., 1870,
J. G. STEYTLER, G.son, Auctioneer.

OXEN! OXEN!!

A PUBLIC SALE

OF

75 Fat Slaughter & Draught Oxen,

BROUGHT up by Mr. J. F. DU TOIT, will be held on the Farm "KLIPHEUVEL," district Malmesbury, belonging to Mr. J. J. DE VILLIERS,

ON FRIDAY,

4TH NOVEMBER, 1870,

COLLISON, SONS & Co.

Cape Town, 25th Oct., 1870.
Mr. A. H. MOORREES, Auctioneer.

20 Mules
4 Saddle and Draught Horses,

WILL be publicly sold on THURSDAY, 3rd November, out of the Market Kraal at Wellington. They are nearly all trained, from 4 to 6 years old and in good condition.

T. STEYTLER.
J. G. STEYTLER, G.son., Auctioneer.

40 fat slaughter and draught Oxen
6 trained Mules
4 saddle and draught Horses
3 milch Cows.

WILL be publicly sold on TUESDAY, 1st Novembea, out of the Market Kraal at Wellington.

J. J. HENDRIKS.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu Adms.

Sinking Fund.

THE Commissioners for administering the Sinking Fund hereby notify that they are prepared to advance £5,000 (in sums of not less than £300), upon satisfactory security of Landed Property in the Colony, at 6 per cent interest.

No advance will be made exceeding one half the value of the Lands intended to be comprised in the security, apart from the value of any Buildings thereon; and such value is to be ascertained by a valuation to be made by the Sworn Appraiser to the Master of the Supreme Court, specifying separately the extent and the description and value of the Buildings.

Applications addressed to the Secretary (by letter only) with the requisite particulars will be received up to the 6th December next.

J. G. CLOETE, Secretary,
Sinking Fund.

Treasury, Cape Town,
22nd October, 1870.

MUTUAL

Life Assurance Society.

Notice to Intending Assurers

THE attention of those who may be desirous of assuring their Lives is respectfully invited to the 9th Section of this Society's Deed of Agreement, which provides that holders of Policies effected *on or before the 1st November*, 1870, *are entitled to share in the Profits realized for the whole year ending 31st May*, 1871.

The next Division of Profits will be declared in July, 1871.

Forms of Proposal, Prospectuses, &c., may be obtained at the Head Office, or at any of the Agencies throughout the Colony.

By order of the Board,
J. C. GIE, Jun. Secretary.
Cape Town, 1st September, 1870.

MUTUAL

Life Assurance Society.

Diamond-Fields.

MEMBERS of this Society are hereby informed that their Policies are forfeited by their proceeding to the Diamond Fields without special license to do so granted by the Board. Members proceeding there, and who are desirous of preserving their interest in their Policies, are therefore requested to apply either at the Office in Cape Town, or at any of the Agencies, when licence will be issued on payment of ½ per cent. on the amount of the Policy, for any period not exceeding 12 months.

By order of the Board,
J. C. GIE, Jun., Secretary.

WANTED by a gentleman who thoroughly understands Business in all its branches a situation, in Town or Country.—Apply by letter, addressed to A. A., office of this paper. Good references if necessary.

Shipping Intelligence.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Oct. 23.—Concordia (Sw.) bk, 462 tons, O R Gowenius; from Skellettea 22nd July to this port. Cargo deals.

24—Jane, ctr, 19 tons, from Simon's Bay, to this port. Cargo fish.

DEPARTURE FROM TABLE BAY.

Oct 23—Octavia, to Guam.

MARKT PRYZEN

En hoeveelheid ter markt gebragt

Van den 24 tot den 26 Oct., 1870.

Getal.	£	s.	d.	£	s.	d.
150 lb Amandelen, per lb.	0	0	2½	0	0	2
2'3 bs Aardappelen, p 3b.	0	4	2	0	9	3
½ leg Brandewyn, p leg.	23	5	0	26	1	0
204 lb Boter, per pond...	0	0	10	0	1	3
12 bs Boonen, p 3 busls.	0	11	6	0	12	0
Eenden.....	0	2	2	0	2	2
Eyeren, per 100...	0	5	1	0	6	1
2 vr Havergerv. 100lb.	0	1	0	0	1	10
Hoenders, per stuk	0	1	0	0	1	10
30 bs Koorn, per 3 bus.	0	18	2	0	18	2
63 bs Melies, dito.....	0	9	4	0	11	4
6 bs Patatas, per 3 bus.	0	5	10	0	6	5
6 bs Uijen, p. 3 busbel.	0	10	11	0	10	11
Varkens, gemeste	0	0	0	0	0	0
——speen.....	0	3	8	0	3	11
Zoetelemoen, p 100	0	1	4	0	2	11

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 10, Greenmarket-square